

FESTIVALNÝ DENÍK / FESTIVAL DAILY

Karlovy Vary
International Film Festival

ZVLÁSTNÍ VYDÁNÍ DENÍKU
PRÁVO
Hlavní mediální partner KVFF

50th

Foto: KVFF

Iva Janžurovou uvidíte dnes dvakrát – v Městském divadle v 16.00 hodin (film Kočák do Vídne) a ve 23.00 v Letním kině (komédie Což takhle dát si špenát).

IVA JANŽUROVÁ SE JIŽ POZÍTŘÍ STANE LAUREÁTKOU CENY PREZIDENTA MFF KV

HO HO HO... JÁ A MŮJ SMÍCH

Patří k věrným návštěvníkům karlovarské přehlídky a už si zvykla na to, že ji na každém kroku někdo požádá o autogram a vysekne jí upřímně minéný kompliment. Letos tuto letitou lásku a přízeň publika korunuje i Cena prezidenta MFF KV za mimořádný přínos české kinematografii, kterou herečka **IVA JANŽUROVÁ** převezme v sobotu při slavnostním zakončení.

Veronika Bednářová

Na festivalu dnes uvedete drama Kočák do Vídne a komedii Což takhle dát si špenát. Kdyby se sem filmů s vámi vešlo přečítat, jaké byste přidala?

Petrolejové lampy nebo oba dva filmy Alice Nellis, Ene bene a Výlet... Ono to chvíli trvalo, než jsme ty moje věci vybrali. Paní Eva Zaoralová doporučila Svatbu jako řemen, moje kamarádku zase Pane, vy jste vydova!, ale nenašla se pořádná kopie – jeden by se málem polekal, jak stárne. Tedy jak ty filmy stárnou, já jsem samozřejmě stále mladá. Jedině Což takhle dát si špenát se dá ještě promítat na velké plátno.

Hrát v komedii režiséra Václava Vorlíčka podle scénáře Miloše Macourka musel být v normalizačních letech dar z nebes...

Na začátku 70. let se točilo hlavně to, co bylo od spisovatele Jana Kozáka – dobré scénáře se moc nenosily. Navíc mi na Barrandově vysvětlili, že už jsem natáčela dost, tak musím pochopit, když mě nechtějí. „Ale já mám doma tři scénáře – takhle je nesmím totiž?“ řekla jsem tehdy. Pak mi oznamili, že jsem nebyla schválena – od

té doby herci nesměli dostávat scénáře předem, dokud nebylo obsazené odsouhlaseno vedením Barrandova. To jsem zařídila já, svým držkováním. Pak pro mě u filmu nastala docela mučivá éra – jednou jo a třikrát ne... Mám dodnes doma schovaný rozhovor pánů Vorlíčka a Macourka, který mi minimálně na půl roku ozdravěl mysl; nestřízleně vyšel tuším ve Filmu a době. Říkali tam, že kdybych v roce 1970 nepřijala dvojroli v komedii Pane, vy jste vydova!, nikdy by ji netočili. To bylo vyřeno už dávno poté, co byl film hotov, ale v té deprese ze zákazu a z celkové degradace filmářské práce mi tím poskytly povzbuzení. Což takhle dát si špenát jsem s nimi načalo a o pár let později.

Umíte si rozumně vysvětlit, proč jste ve filmu tak vtipná?

Musí zapracovat vrozená touha vytvárat smíchy. To je vlastní instinkt. Často vzpomínám, jak jsem jako nejmladší ze sourozenců hrávala s bratry Láďou a Pavlem jejich autorské scénky. Pavel odmalička miloval Charlieho Chaplinu, předváděl mi různé filmy, na které jsem jako malé dítě ještě nechodila. Dodnes ho vidím, jak si to

pajdal v naší žirovnické kuchyni s hůlčičkou, všechno jsem za něj uklidila, se vším mu pomohla, jen aby mi ještě zahrál to, to nebo to... Rodiče se nám chechtili, až maminka plakala smíchy. Ovšem pak, když jsem se hlasila na divadelní akademii, jsem chetěla dokázat, že jsem také tragédka.

Co jste předvedla?

Nic moc, vyhynuli mě, že nemám temperament. Celá přijímací komise po mně házela papíry, jako že jsou zlobivá trifida. Přáli si, abych se komediálně bránila, ovšem já pouze nevrzrušeně říkala: „Já mám čas dost, počkám, až se uklidně!“ Tak mě poslali domů. Nakonec mě vzali se slovy: „Ty jsi tam jen na zkoušku, na půl roku.“

Školu jste samozřejmě zvládlá, dále roční angažmá v divadle v Liberci, pak vás obsadil režisér Karel Kachyna...

V létě 1963, před nástupem do Vinohradského divadla, jsem dostala menší roli v Kachynově filmu At žije republika a pak hned přišla šance v Kočáru do Vídne. Hrála jsem ve vším nasazeném, vstávala v pět ráno a máčela si nohy v ledové vodě, abych se otužila; točilo se v sychravých lesích. Po večerech jsem zkoušela v divadle. Pan režisér mi tehdy řekl, že se mnou počítá i pro další film, Noc nevěsty. Myslím, že herce, které si vybral, měl rád. Jenže já mu provedla takovou sycárnou. Prozívala jsem milostný románek a neměla vůbec volno. No a s tím kamarádem jsem si volno udělat chtěla, tak jsem Karlu Kachynovi řekla, že musím na tři dny do nemocnice, což on hned pochopil – nemusím vysvětlovat jak. Já to nevysloviла, abych nelhala úplně ve všem a on to taky nevyslovił, protože byl taktický. Jenomže jak už to bývá, všechno se prolákllo, v hotelu, kde jsem ty tři dny trávila, se u večeře objevil jiný filmový štáb. Prasklo to. Karel Kachyna se moc hněval a tu roli už mi nedal.

Jsou i jiné filmy, které vám utekly a dnes vás to mrzí?

Třeba Všichni dobrí rodiči. Tam bych hrála ráda, jenže už jsem měla podepsanou smlouvu na Fantoma operety, což byla taková půvabná pětidenní televizní sranidla v režii Zdeňka Podskalského. Takže to nešlo. Ovšem díky Fantomovi jsem založila tradici svého smíchu, takové to „ho-ho-ho“. Už u nás byly ruské tanky a Fantom operety zrovna běžel v televizi. A pak mi diváci vyprávěli příběhy typu: „Já se holil, byl

jsem naštvaný a najednou se ze stoupačky ozvalo „ho-ho-ho“. Málem jsem se říznul, jak jsem se začal smát.“ Všichni můj smích napodobovali! Jen tramvaj, plná zasmušilých, naštvaných lidí, a někdo prý najednou začal imitovat ten můj smích, a rázem se lidé chechtili. Děti ráno chodily kolem nás parkem do školy a vyluzovaly směrem k mým oknům tyhle smíchy... Říkala jsem si, že asi tam nahore někdo chtěl, aby obveselovala národ v těžkých dobách.

Měla jste štěstí na zásadní režiséry: Kachyna, Vorlíček, Herz, Krejčík...

A Lipský a Nellis a Podskalský! A taky Petr Schulhoff a různé jeho Zítra to roztočí, drahoušku!... Lidi mi říkají, že si filmy, ve kterých jsem s Františkem Peterkou hrávala ten potouchý páreček, pořád doma pouštějí. Ale vážně, režiséři pro mě byli zásadní. Třeba Jiří Krejčík byl velkou autoritou... Ale pak mi vyzovoval třeba Zdeněk Podskalský, který mě vždycky pustil z režisérských otěží, čekal, co vymyslím, a dobré se tím bavil. Václav Vorlíček často vyprávěl, jak jsem v jedné scéně v Což takhle dát si špenát měla jako velké dítě vletět do restaurace, vyskočit na stoly, šlapat do talířů, prolitout jak žíznivá čára... Tehdy šel za Stellou Zázvorkovou a ptal se: „Jak jí to mám vysvětlit?“ Hodně se šetřilo materiálem, nemohli jsme tu scénu mockrát opakovat. Stellinka odpověděla jen: „Hele, pust ji tam a nestarej se!“

Komický talent je asi lepší moc neanalyzovat, co?

Rozhodně. Ve Vinohradském divadle jsem v jedné Goldoniho komedii vletěla na jeviště na provaze s uzlem – houpou se a pusťte v pravou chvíli, spadnu na zadek, vylítou mi dřeváky a přesně mi nad hlavou přeletí dozadu. To jsem pokaždé za obrovského ohlasu publika udělala. A jednou se mě jeden kolega zeptal: „Prosím tě, a jak to děláš, že se ti nic nestane – to se nejdřív pustíš...?“ A jak jsem hned nevěděla, jak mu to popsat, začala jsem se při pochodu kontrolovat, chtěla si v hlavě seřadit jednotlivé fáze pohybů, spadla jsem z lana jako shnilá hruška a děsň se praštila. Jakmile začnete nad něčím dumat uprostřed spontánní herecké akce, dopadne to špatně.

A vůbec – teď, změna přemírou rozborů pro tisk, musíme k tomuhle dodat jedno zoubecnění: totiž že herc má o své práci raději mlčet. Jinak si natluče. ■

7

9/7 2015
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

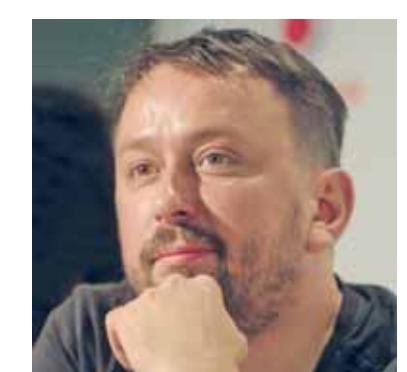
Spouštěč orgasmů
Udo Kier

strana 3

Festivalová láska –
se snubákem
a na vozíčku
strana 10

ENGLISH
VERSION
INSIDE

AKTUÁLNĚ

Proslulého českého lobbystu Tondu Blaníka nabídne speciální projekce **toho nejlepšího ze seriálu Kancelář Blaník**, kterou doprovodi **premiéra nejnovějšího dílu**, jež hož natáčení proběhlo v minulých dnech přímo ve Varech. **To vše zítra v 17.00 v Kongresovém sále**, vstupenky jsou pro držitele akreditace k dispozici **už dnes od 10.00 na hlavní pokladně** v Thermalu.

Chcete vědět, jak vypadají **Ivan Trojan, Leoš Noha** nebo **Robert Záruba** v trenérkách? **Dnes od 15.30** proběhne i za jejich účasti **benešovský fotbalový utkání** na výstavišti v Dvorech (ulice 1. máje). Utíkají se týmu REAL TOP Praha a výběr Karlovarská, následovat bude kulturní program. Výteček bude věnován oficiálnímu neziskovému partnerovi festivalu, **Alianci žen s rakovinou prsu**. ■

Umělecká poradkyně festivalu **Eva Zaoralová**, autorka publikace **Příbeh festivalu**, vám ji ráda vlastnoručně podepisuje dnes mezi 11.00 až 12.00 v Programovém oddělení v 1. patře Thermalu. Knížku s sebou!

PROGRAMOVÁ ZMĚNA

Mysteriózní britské drama **Ztrácení** bude **10. července** uvedeno v **Městském divadle** od **21.30**. Původní projekce v Kongresovém sále v 16.00 se ruší.

KVIFF TALKS

UDO KIER (rozhovor s ním najdete na straně 3) odpoví **dnes od 13.00** na cokoli i vám. Ale na nejrůznější místo – **v salonu La Belle Epoque** v Park Hotelu Pupp.

A pozor! Kultovní americký herc **HARVEY KEITEL** s vám pobeseduje **zítra od 14.30** ve **Vodafone Lounge** v 1. patře Thermalu.

Se Stanislavem Remundou a prvorzenou dcerou Sabinou na festivalu v roce 1972

Foto: Vladimír Zárašek

HLAVNÍ SOUTĚŽ

DÁNSKÝ FILM ZLATÉ POBŘEŽÍ, HISTORICKÝ I AKTUÁLNÍ, NATOČIL DANIEL DENCIK

ROK 1836 POD VLIVEM EXTÁZE

Dosud psal knihy a filmové scénáře, stříhal a později i točil dokumenty. Teď se dánský režisér **DANIEL DENCIK** poprvé pustil do celovečerního filmu. Jeho *Zlaté pobřeží* má dnes ve Varech mezinárodní premiéru.

TOMU BYSTE NEVĚŘILI...

I Ve Varech jsme v roce 2013 mohli vidět hned dva Dencikovy dokumenty: Až na Měsíc a Expedice na konec světa. Jeho krátkometrážní dokument Tal R: The Virgin se zde promítal o rok později.

I Daniel Dencik napsal už přet kaňkách povídkových i básnických.

I Angela Badalamenti, jehož hudba doprovází *Zlaté pobřeží*, se coby skladatel filmové hudby podílel třeba na Lynchových snímcích Madrý samet, Zběsilost v srdci nebo na seriálu Městečko Twin Peaks.

Zbyněk Vlasák

Koloniální dějiny evropských států jsou plné ne spravedlnosti páchané na domorodých obyvatelích, a to nejen v Africe, kde se odehrává Dencikovo *Zlaté pobřeží*. V něm se píše rok 1836 a do Dánské Guineje přijíždí mladý botanik Wulff. Jeho úkolem je během jednoho roku vybudovat s pomocí místních obyvatel kávovou plantáž.

Ocitá se ve společnosti ostatních dánských kolonizátorů a stává se jejich přítelem; spíš z nutnosti, než že by si byli vzájemně sympatičtí. Jsou tu proti domorodcům v menšině, i když u moci. Trpí nemocemi, říká se, že tu nikdo z nich nikdy nepřežije moc dlouho. Většina už počáteční ideály dálno ztratila – doslova se tu mluví o „hřbitově ambicí“. A s ideály odchází i morálka. Když Wulff na chvíli odhlede od své botanické vášně, vidí mimo jiné i známky obchodu s otroky, který však Dánové dálno, už na začátku 19. století, zakázali...

Dencik se svým filmem vyjadřuje třeba k aktuální celoevropské debatě o imigrační politice – poukazováním na temnou stránku dějin Starého kontinentu, ale i vůbec k poměru mocných zemí k takzvanému třetímu světu, kde se stejně jako ve *Zlatém pobřeží* potkává humanitární a lidskoprávní

idealismus s cynickými ekonomickými zájmy. A nebývá to setkání idylické.

Lynchův skladatel

Zlaté pobřeží je formálně vytríbený kousek s lyrickými pasážemi, které vnitřně logicky vyvrůstají z děje, postav, prostředí a idey snímku. „Mým cílem bylo dát filmu nadčasový, univerzální výraz,“ říká režisér. „Chtěl jsem vytvořit snovou, euforickou atmosféru, když svět vidíme očima mladých postav, které jsou okolnostmi nuceny nechat své mládí rychle za sebou. *Zlaté pobřeží* je jako rok 1836 pod vlivem extáze.“

Až hypnotickému efektu snímku výrazně napomáhá působivá a nezaměnitelná hudba amerického skladatele italského původu Angela Badalamentiho, mimo jiné dvorního spolupracovníka Davida Lynche.

Wulff se rozhodne postavit se na stranu práva a morálky. Podpoří ho v tom místní guvernér, který však trpí halucinačními stavami, jeho kondice se prudce zhoršuje a nakonec umírá. A když zemře i místní učitelka, zůstává mladík ve svém boji sám. Na kolik má šanci uspět a co je vlastně vítězství, se můžete dozvědět už dnes večer ve Velkém sále, kdy se *Zlaté pobřeží* hráje ve Varech poprvé. ■

Daniel Dencik, režisér *Zlatého pobřeží*, je další z debutantů karlovarské Hlavní soutěže.

DIEGO ONGARO ZVE VE SVÉM SNÍMKU BOB A STROMY DO LESA NA STROMY, NEHERCE A GOLF

DŘEVORUBEC, CO MÁ RÁD RAP

Všude kolem metr sněhu a uprostřed hraje jistý dřevorubec jednou rukou golf. V hlavě mu u toho nejspíš zní drsný, ale v něčem i trochu legrační gangsterský rap. Titulní postava amerického snímku francouzského režiséra **DIEGA ONGARA Bob a stromy**, který dnes vstoupí do Hlavní soutěže, je zkrátka svéráz.

Zbyněk Vlasák

Film *Bob a stromy* natočil Ongaro jako drama s dokumentárními prvky. Bob Tarasuk v něm hraje sám sebe, dřevorubce z massachusettského venkova, jehož rodinná firma se musí vypořádat s problémy na trhu se dřevem. A taky se nešikovným podnikatelským záměrem samotného hlavního hrdiny, který se bohužel v době hospodářské krize jen tak neopouští.

„Boba jsem potkal před sedmi lety a zaujal mě hned na první pohled,“ vypráví původem francouzský režisér Ongaro, který se přistěhoval do stejné oblasti, kde Bob žije, přímo z Paříže. „Rychle mluvil, byl rád středem pozornosti, miloval rap a vlastní nakažlivým smyslem pro humor. Fascinovalo mě, jak suverénně se po třiceti letech praxe pohyboval po místních lesích, znal každý strom, každý párz.“

Cílem byla co největší přirozenost

Když se Ongaro rozhodl, že ve svém novém domově natočí krátký film, téma bylo jasné: Bobova práce a jeho láska ke stromům.

„Jenže když jsme skončili, bylo to, jako když sníte předkrm. Cítil jsem, že jsem ten příběh neodvářel celý. Chtěl jsem pokračovat. Byl jsem hladový ráct toho o Bobovi více, hlouběji se ponořit do reality dřevorubců, kteří se snaží ustát ekonomické problémy.“

Výsledkem Ongarovy touhy je jeho celovečerní debut *Bob a stromy* – měl světovou premiéru na festivalu Sundance. Snímek vyniká až dokumentární autentičností, čemuž napomáhají i neherci v hlavních rolích. Zároveň ale režisér dokázal tuhle ryži spontánost zarámovat do docela vypjatého dramatu.

Bob pod tlakem klesajících výnosů své firmy neuváženě investuje do kusu lesa, aniž by si ověřil zdraví stromů v něm, a následně je pro něj obtížné nejen se z této situace dostat, ale vůbec před svými blízkými, a především před sebou samým přiznat chybu. Tohle vnitřní napětí pak jen odhaluje temnější odstíny jeho osobnosti.

„Chtěl jsem dát dohromady drama, které bude opravdu autentické a silné,“ vzpomíná Ongaro. „Točili jsme jen s malým štábem a snažili se dostat

Bob a stromy: Bob Tarasuk si v americkém dramatu zahrál sám sebe.

do filma co nejvíce z Bobova života. Nechtěli jsme, aby se divák cítil manipulován, aby mu dění na plátně připadalo umělé; naopak jsme usilovali

o to, aby byly naše kreativní zásahy do reality skryté. Doufám, že tenhle náš přístup dodal filmu energii a přirozenost.“ ■

TOMU BYSTE NEVĚŘILI...

I Aby se ještě podpořila realističnost filmu a přirozený projev neherců, natáčelo se jen na malé kamery a scény se prakticky nepřsvěcovaly umělým světlem.

I Pro snímek je klíčová bílá, sněhem zapadaná krajina, dlouho to však vypadalo spíš na filmování na blátě. Až poslední den před natáčením se na režiséra usmálo štěstí a nasněžilo.

I Na to, že ještě nedávno žil v Paříži, má Diego Ongaro nezvyklé koňíky: tesařinu, jeden klobás a hračkářské listy.

TABULKA KRITIKŮ

Milí čtenáři,	Antonie/ Antonie/ Antonie	Babai/ Babai/ Babai	Bob and the Trees/ Bob and the Trees/ Bob a stromy	Box/ Box/ Box	Le bruit des arbres/ The Sound of Trees/ Šum stromů	Czerwony pajak/ The Red Spider/ Červený pavouk	Domácí péče/ Domácí péče/ Domácí péče	Guldysten/ Gold Coast/ Zlaté pobřeží	Heil/ Heil/ Heil	Jeder der fällt hat Flügel/ Those Who Fall Have Wings/ Má křídla, kdo končí pádem	Kobry a užovky/ The Snake Brothers/ Kobry a užovky	La montagne magique/ The Magic Mountain/ Kouzelný vrch	Pesn pesný/ Song of Songs/ Píseň písni
Natasha Drubek, volná novinářka, Německo	2,5	3,5		2,5		3,5			3,5		4,5		4
Hauvick Habechian, An-Nahar, Libanon	3				2,5				2		2		4
Jakub Majmurek, Kino, Polsko	3,5	4		4		5				2	4,5		
Hala El Mawi, Le Progrès Égyptien, Egypt				4	4	4,5				3	4,5	4	3,5
Věra Mišková, Právo, ČR	3				2	4	4		2,5		3,5		3
David Rams, Moviernerd.de, Rakousko		4			2,5	2			3				
Stas Tyrkin, Komsomolskaja pravda, Rusko	1	3		3			3		2		2		4
Zbyněk Vlasák, Festivalový deník, ČR	2,5	3,5	O maximální autenticitě se opírá drama <i>Bob a stromy</i> . Bob Tarasuk, dřevorubec z Massachusetts, hraje sám sebe ve snímku původem francouzského filmáře Diega Ongara.	3	2	3	2,5	3	3	3,5	1,5	4,5	2,5
Dubravka Lakić, Politika, Srbsko	2,5	4,5		3	2,5	4	5		2,5		2		3

OSOBNOST DNE

NĚMECKÝ HEREC UDO KIER UPORIZNUJE VE SNÍMKU ZERO NA VYMÍRÁNÍ VČEL

TŘIKRÁT ADOLF HITLER

Udo Kier přijel na festival podpořit premiéru včelařské avantgardy Zero, která se promítá v soutěži Na východ od Západu, a také se zúčastní projekce Zakázané komnaty od Guye Maddina.

Hrál Frankenstein, upíry i šílence, je oblíbencem Larse von Triera i Guye Maddina. Jeho experimentální *Zakázané komnaty* se na karlovarském festivalu promítají a **UDO KIER** tu ztvární jednu z rolí, stejně jako ve včelařském dramatu *Zero*, jež soutěží v sekci Na východ od Západu. Vizuálně vynalézavý snímek Gyuly Nemese vypráví o včelaři, který se snaží zachránit včelí populaci, a tudíž i lidstvo, před vymřením.

Šimon Šafránek

Co vás zaujalo na scénáři k filmu Zero?

Včelí tematika. Ví se, že kdyby včely vymřely, do čtyř let vymře i lidstvo. A taky mi imponovalo, že bych měl sehrát záporáka, který zaplevuje svět telefonními anténami. Navíc mám hluboký vztah k maďarské kinematografii, natočil jsem v Maďarsku spoustu filmů.

Je hodně zábavné hrát záporáka?

No jasné! V normálním životě se musíme chovat spořádaně, zato ve filmu můžu divočet. Rád hraju upíry i nacisty. Adolfa Hitlera jsem hrál třikrát, ovšem všechno to bohužel byly komedie. Nacistu

jsem hrál i v projektu *Grindhouse* od Quentina Tarantiny. Mám za sebou šílené vědce, blázny... Když jsem byl mladý, chodívaly za mnou krásné ženy a říkaly mi, že jsem hrozně zlý. Ovšem takovým tónem, jako kdyby prožívaly orgasmus. Byl jsem tak zlý, že ze mě na divačky v kině šlo vyrcholení – dovedete si představit něco lepšího?

Jste slavný svými neobvyčejnými setkáními, která vedla k výjimečným filmům. Věříte na osud?

Měl jsem hrozné štěstí – nikdy jsem nemusel žádat své oblibené režiséry o práci. Představte si, jak jdete za Davidem Lynchem s tím, že chcete hrát v jeho filmu. „A kdo ne?“ řekl by nejspíš. U mě to ale

bylo jinak. V šestnácti jsem potkal Rainera Wernera Fassbindera. Jemu bylo asi o půl roku mň, žili jsme v Kolíně nad Rýnem. Dali jsme se do řeči v jednom baru, kam chodili kamioňáci, sekretářky i první transvestiti. Když jste udělali průšvih, chrstli vám pivo do tváře. Rainer tehdy chodil do školy, já na učení a až později v Anglii jsem v časopisu viděl jeho portréty a článek s názvem Genius a alkoholik. Toho znám, pomyslel jsem si. Rozumějte, my jsme si v tom baru pochopitelně neříkali příjmením.

Při natáčení jste se pak potkali až koncem sedmdesátých let...

Nabídl mi roli v *Pěstním právu svobody*, ale mně se to nelíbilo, tak jsem odmítl, což mi nikdy neodpustil. Pak jsme spolu naštěstí přece jenom točili – a taky žili.

Často natáčíte taky s Larsem von Trierem...

S von Trierem jsem poprvé natáčel historickou *Médeu*, hrál jsem jejího otce, tři týdny jsem se nezměl mýt. Von Trier mi taky poopravil: „Nehraj.“ To je jeho metoda. Spřátelili jsme se, požádal

V rámci KVIFF Talks se Udo Kier představí už dnes ve 13.00 v salonku La Belle Epoque Park Hotelu Pupp. Pozor, jen v angličtině, bez překladu!

mě pak dokonce, abych se stal kmotrem jeho dcery.

Věděl jste od dětství, že budete herec?

Pocházím z chudé rodiny, narodil jsem se na konci války. Žili jsme jako vegetariáni, jinak to ani nešlo. V pondělí bramboračka, v úterý čočkovka, maso jenom v neděli, se salátem a pudinkem. Po učení jsem odjel do Anglie, abych si zlepšil angličtinu. Tam mě náhodně objevil britský režisér Michael Sarne, když v roce 1966 natáčel *Road to Saint Tropez*. Byl jsem velmi fotogenický mladík, ale neměl jsem žádnou hereckou zkušenosť. „Neboj se a věř nám,“ uklidňovali mě. V novinách pak o mně napsali, že se objevila nová tvář, což mě potěšilo. Mám rád pozornost.

Jak jste se dostal do Kalifornie, kde dnes žijete?

V Berlíně jsem zase potkal mladého Guse Van Santa. Chystal *Mé soukromé Idaho* s těmi dvěma mládežnickými idoly Keanu Reevesem a Riverem Phoenixem, a že pro mě má roli. Hanse, pochopitelně, jak jinak. V amerických filmech jsem vždycky Hans, v Japonsku zase Hansmann. Každopádně díky Van Santovi jsem získal povolení pracovat v Americe. Na premiéře se pak objevila moje česká kamarádká Anna Dokoupilová, sestra slavného malíře Jiřího Georga Dokoupila, a přemluvila mě, ať ve Státech zůstanu. Zprvu jsem to odmítl, ale po dvou sklenkách červeného se mi ta idea zalíbila. Už jsem tam 25 let. ■

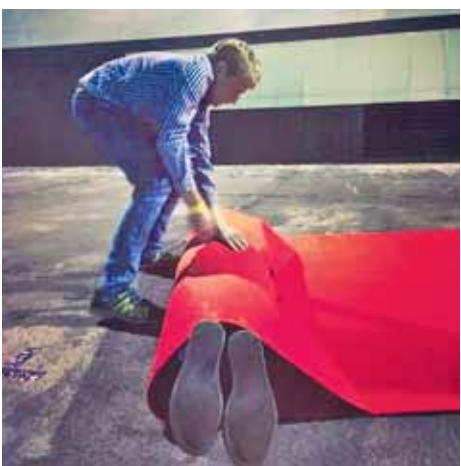
ZAKÁZANÁ KOMNATA
10. 7. 13.00
Městské divadlo

ZERO
9. 7. 13.30 Lázně III

INSTAGRAMIÁDA #500DSTINUVASNE

Temná zákoutí Thermalu hotelíkery (1. místo)

vagnerova.ja (2. místo)

iloveprg (3. místo)

SEDMÉ KOLO FOTOSOUTĚŽE FESTIVALOVÉHO DENÍKU

Unikátní budovu hotelu Thermal a jeho temná zákoutí už známe díky vám dokonale. Děkujeme všem, kteří se zúčastnili instagramové soutěže – autoři zveřejněných snímků si mohou dnes od deseti hodin ráno vyzvednout v redakci Festivalového deníku (1. patro hotelu Thermal) dvě vstupenky na film *Slow West*

(22.30, Kino Drahomíra), skvělý western, ve kterém září Michael Fassbender.

Máme tady sedmý den festivalu a s ním přijíždí očekávaný sex symbol Jamie Dornan. Mladý severoirský herc, kvůli kterému míří do Varů spousta českých i zahraničních fanynek, si nedávno zahrál v diváckém

hitu *Padesát odstínů šedi*. My jsme se nechali inspirovat a rádi bychom, abyste nám ukázali, jak podle vás vypadá pravá touha. Předvedte nám, jak se vám zapalují lýtka, a na Instagramu **do 17.00 označte svou fotografii jako #500dstinuvasne**. Festivalový fotograf Tomáš Tesař vybere nejlepší tři z vás a my vám dáme od-

měnu – těšte se na dva lístky na *Mládí* (14.00, Velký sál), jeden z nejopěvovanějších snímků letošního festivalu.

Na konci týdne vybereme absolutněho vítěze, který získá stylový kamzikový set.

Už na ně nečekajte a rozvážte se!

THERMÁLNÍ polotoVARY

JAK FILM DOKÁŽE ZMĚNIT ŽIVOT

Filip Šebek

S okřídlenou a obávám se, že notně zprofanovanou hláškou o tom, jak určitý film někomu změnil život, se člověk setkává velmi často. Režiséři, scenáristi, herci a herečky bájí o tom, jak je určitý snímek zásadně posunul v jejich kariére, a diváci se slzami v očích vzpomínají na hluboký filmový zážitek, po kterém poupravili či rovnou od základu změnili svůj žebříček hodnot.

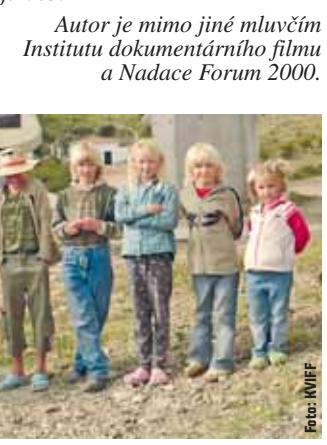
V programu letošního festivalu vás najdeme pář snímků, v nichž magická moc filmu dokázala zásadně způsobem změnit život samotným protagonistům. A odvážím se tvrdit, že většinou k lepšemu. Své o tom věděl hlavní postavy *Danielova světa*, jednoho z obsahově nejodvážnějších českých dokumentů posledních let. Hlavní postavě, předvacetiletému studentovi literární akademie s pedofilní sexuální orientací, přispělo natáčení filmu k „osobnímu rozvoji, ujasnění si priorit v životě a vyrovnání se s vlastní identitou, nejen tou sexuální“. A to není ve společnosti, v níž se bohužel stále většina lidí při vyslovění slova pedofil osypuje hrůzou a znechucením, rozhodně málo.

Když už jsme u hlavních postav nových českých dokumentů uvedených letos ve Varech, nemůžu opomenout absolutistického patriarcha Petra Mléocha z filmu *Stále spolu*. I když režisérka snímku Eva Tomanová tvrdí, že během natáčení režíroval spíše on ji než naopak, nechce se mi věřit, že by po vášnivých debatách s festivalovým publikem přeci jen některé své extrémní postoje nezmínil a nepřispěl tak ke zlepšení života svých devíti dětí. Příbylech jím to. ■

na hlavní postavu *Danielova světa*, jednoho z obsahově nejodvážnějších českých dokumentů posledních let. Hlavní postavě, předvacetiletému studentovi literární akademie s pedofilní sexuální orientací, přispělo natáčení filmu k „osobnímu rozvoji, ujasnění si priorit v životě a vyrovnání se s vlastní identitou, nejen tou sexuální“. A to není ve společnosti, v níž se bohužel stále většina lidí při vyslovění slova pedofil osypuje hrůzou a znechucením, rozhodně málo.

Vyzdvihnout si zaslouží osobní angažmá režisérek při snaze pomoci své postavě v zoufalém boji s českými úřady, které mají na starost pomoc lidem v té největší sociální nouzi. Způsob jejich práce by jistě vydal na soudnostný – a nutno dodat, že hyperkritický – dokument. Dnes je již *Mallory* z nejhoršího venku, a jak se Festivalovému deníku svěřila, natáčení filmu ji dalo především zpětnou vazbu, která ji ujistovala v tom, že opravdu postupuje správně. Velmi pozitivní dopad mělo natáčení také

I děti z dokumentu *Stále spolu* snad díky filmu čeká lepší budoucnost. Foto: KVIFF

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD PRÁVO

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průměrné hodnocení

1	LA GIOVINEZZA	1,14
2	ET MAINTENANT ON VA DÙ?	1,18
3	LE TOUT NOUVEAU TESTAMENT	1,19
4	MUSTANG	1,22
5	DOMÁCÍ PÉČE	1,22
6	KOBRY A UŽOVKY	1,23
7	CHEMIA	1,24
8	UMRIKA	1,31
9	TŘI BRATŘI	1,33
10	THE DROP	1,36

NEZÁVISLÁ MATKA

Režisérka Petting Zoo na své první karlovarské projekci. Nezávislá filmařka Micah Magee s sebou přivezla i psa a zcela závislého syna – během rozhovoru pro Festivalový deník prakticky celou dobu kojila.

Narodila se v texaském San Antoniu, žije v Berlíně a za dva týdny se bude stěhovat do Dánska. Má tři malé syny, psa a manžela a za svůj největší současný projekt považuje opravu domu. Svůj debut o těhotenství před maturitou, které sama zažila, natočila nezávislá filmařka **MICAH MAGEE** s minimálním rozpočtem. Tichou, ne-sentimentální a výborně natočenou **Petting Zoo**, tedy zoo, kde si můžete zvířata i hladit, uvidíte naposledy zítra v jednu odpoledne v Kongresovém sále.

Veronika Bednářová

Je vám osmatřicet a máte ročního, sedmiletého a jedenáctiletého syna. Jste ráda, že jste...

... tehdy jako mladá o to dítě přišla? To tedy nejsem. Byla bych skvělá matka, o nic horší, než jsem teď. Stejně jako hrdinka ve filmu jsem měla nejlepší prospěch ze třídy a taky jsem měla v kapse stipendium na prestižní univerzitu, kterého jsem se kvůli těhotenství vzdala. Když jsem pak do školy zavolala, že znova nastupuju, úřednice ze studijního odvětila, že je teď pro mě šance vrátit se do školy to nejlepší... Jenže já chtěla svoje dítě! Jak já jí nemávíděla!

Které zážitky své hrdinky jste sama počítala na vlastní kůži?

Taky jsem několik let bydlela s babičkou, taky jsme neměli peníze, i když moji rodiče nebyli příslušníky pracující třídy jako ti v mém scénáři, ale umělci, tanečníci. Po nich mám víru v to, že pohybem můžete vyjádřit emoci líp než slovy.

Pracovala jste jako telefonistka v tele-marketingu?

No jasné, a během celé vysoké i střední školy jsem utírala mokré stoly jako servírka. Mít v mládí několik zaměstnání je v Americe fakt normální. A starat se o rodiče, i když vám ještě není dvacet, je taky běžné. V tomto smyslu některí mladí ve Spojených státech dospívají rychleji než v Evropě. Svým filmem jsem ovšem nechtěla říct, že život v Texasu je těžký, snažila jsem se spíš přijít na to, jaké možnosti má současná mladá žena, která je sice v pohodě, ale není privilegovaná. Má se stát matkou, nebo vystudovat pořádnou školu a někam to dotáhnout? A mě šanci zvládnout to časově obojo, což se naštěstí podařilo mně? Ve filmu se snažím zachytit okamžik, kdy si ta holka začne uvědomovat, že si musí vybrat. Že to je její zodpovědnost.

Jak jste našla hlavní představitelku, výbornou Devon Keller?

Na své domovské střední škole na amaterské módní přehlídce. Seděla v hledišti,

PETTING ZOO

10. 7. 13.00 Kongresový sál

stydlá se jít na jeviště, pak ji vidím, jak si jde pro slevový kupón, aby si mohla kupit burrito... V tu chvíli jsem věděla, že je to ona. Měla v sobě důstojnost, nezávislost, byla křehká a silná zároveň. A hlavně strašně zranitelná. Ta volba vyšla – hned po Berlínale si Devon našla agentu, chodí na castingy a točí seriál. Jsem si jistá, že ji čekají velké věci.

Přirovnávají vás k britskému klasiku Kenu Loachovi. Máte radost?

Jsem na to hrđ, jeho filmy mám moc ráda stejně jako třeba všechno od francouzských bratří Dardennů nebo od Piera Paola Pasoliniho. Velký vliv na konečnou podobu Petting Zoo měl filipínský režisér Brillante Mendoza, v přístupu ke scénáři je to můj velký vzor.

Jak bude vypadat váš příští film?

Ted je řada na manželovo, točit bude on. My se totiž s filmy střídáme. Jmenuje se Jo-han Carlsen, je původem z Dánska a je taky režisér a producent. Produkoval mi Petting Zoo, ted je ta méně tvůrčí práce na mně. Točit budeme tentokrát v Indianě, bude to taková mužská verze sociálních problémů. Hodně o nezaměstnanosti.

SPOLU A CHUTNĚ LA DOLCE VITA

Usínáte během projekcí a hladina cukru se vám dramaticky snižuje? Mám pro vás tip na skvělou kávu, excelentní dorty a odpočinek v krásném prostředí.

Martina Bělíková

Republica Coffee v blízkosti kina v Národním domě si vybudovala pověst nejlepší kavárny ve městě. Kávu si tady sami pocítíte praží a věnují se i alternativním způsobům její přípravy (french press nebo filtr Hario V60). Předzahrádku na ulici doplňuje dvorek ve vnitrobloku, kde si můžete ve stínu odpočinout na palacetech, a interiér dotváří neomítnuté cihlové zdi a industriální atmosféra. Můžete si tady dát i menší občerstvení v podobě sendvičů nebo soudovky typu Fritz-koly. Podnik, který by se dobré vyjímal i na hipsterské Krymské ulici v Praze, je jednoznačně *must visit* pro všechny milovníky dobré kávy.

Nedaleko Republica Coffee se nachází kavárna a cukrárna **Just Cake**, kam zajdete hned potom. Najdete tu makronky a cupcaky všeho druhu, stejně jako třeba veganský raw dort. Z ingrediencí vám bude přecházet zrak i chutové buňky – datle, fíky, ořechy, agáve nebo kakao z nepražených bobů vytváří jedinečný mix. Pro milovníky klasicky mají vyhlášený dort Pavlova Angel s mascarpone a borůvkami. Just Cake nabízí také domácí limonády a naprostoto mě nadchl rybízový sorbet. Ne-

ní vůbec sladký a rozplývá se na ja-zky.

Atmosféru Provence vám neopakovatelně zprostředkuje kavárna a interiérový showroom **Bonjour**, kde se krásně odpočívá při sklence vína nebo grepovém freshi. Každý den mají čerstvé quiche a sladké koláče, a především sem můžete zajít na snídaní nebo na brunch. V nabídce mají croissanty i vajíčka a lepší start festivalového dne si nemůžete přát.

Při procházení karlovarské promenády také na několika místech narazíte na stánky Nespresso; jeden najdete u Sadové kolonády a další například v Domě České televize na Divadelním náměstí. Stojí se tu fronty, protože filmové naděnce udržuje Nespresso v bdělém stavu po celý festival. A zaplatípanu za to. ■

Sladký život Martiny B. v Republice Coffee

ADRESA PODNIKŮ

Republica Coffee, T. G. Masaryka 894/28
Bonjour, Dr. Davida Bechera 1041
Just Cake, Dr. Engela 4

HVĚZDNÝ ÚSMĚV!
Prestižní zubní kosmetika SWISSDENT, partner festivalového instagramu.

Soutěžte každý den o lístky do kina a kosmetiku SWISSDENT na www.profimed.cz.

Značka **Nespresso**, světový lídr v oblasti kávovarů a kávy a oficiální partner MFF KV, podpořila charitativní den a předala šek Alianci žen s rakovinou prsu v hodnotě 50 000 Kč. Této charitativní akce se zúčastnily i známé osobnosti, například Lucie Váňová, Kristina Kloubková, Aneta Vignerová, Veronika Kašáková a Andrea Kabická. Šek předal Vincent Termote, regionální ředitel firmy Nespresso. [pr]

KVIFF TALKS

KAREL VACHEK UKÁZAL VE VARECH UMÍRÁNÍ JANA PALACHA

MUSEL JSEM ZAVÍRAT OČI

„Nikdy jsem neviděl nic tak strašného!“ komentoval dokumentarista **KAREL VACHEK** nově objevené záběry ze svého údajně ztraceného filmu z let 1968 a 1969. Za doprovodu projevu komunistického politika Josefa Smrkovského na nich sledujeme nemocniční ošetřování popáleného, ale ještě reagujícího Jana Palacha. Poprvé se s tou hrůzou mohli diváci seznámit včera odpoledne v rámci akce ze série KVIFF Talks.

Zbyněk Vlasák

Ačkoli to celé trvalo jen několik minut, publikum zůstalo i po rozsvícení v sále dlouho v šoku.

Karel Vachek začal v roce 1968 chystat nový film. Točil záběry sovětských tanků v ulicích Prahy, projevy československých politiků, ale především se po partyzánsku dostal za Palachem do nemocnice, kde tehdy dvacetiletý student filozofické fakulty po tří dnech umíral na následky popálenin, které si v půlce ledna 1969 sám způsobil. Slo o protest proti okupaci země vojsky Varšavské smlouvy.

Kusy filmu se teď vynořily po skoro půlstoletí. Měl je u sebe Petr Brada, který se podílel na produkci Vachkových tehdejších dokumentů. Po jeho smrti je jeho manželka teprve nedávno nabídla Národnímu filmovému archivu. A tam je před čtrnácti dny poprvé po letech vidět i Karel Vachek.

„Nemohl jsem se na to dívat. Je to strašné, normálně jsem zavíral oči,“ popisuje svůj zážitek. Přesto se rozholil záběry nejen ukázat už tady na festivalu, ale rovněž je zářdit do svého připravovaného filmu *Komunismus*.

„Čím jsem starší, tím mří mě to všechno baví. Nejdřív tu byly Němci, pak Rusové a teď ti idioci.

Před pěti lety uspořádal karlovarský festival Karlu Vachkovi retrospektivu, letos tu poprvé ukázal záběry z údajně ztraceného filmu.

co chtějí jen zbohatnout. Přítom se svět potřebuje soustředit na to podstatné, na jádro problému,“ představoval *Komunismus* karlovarským divákům sám Vachek. Snímek má být radikální odpověď na Godardův *Socialismus* a zkoumat, proč každá revoluce nakonec vyústí v restaurování předešlého systému.

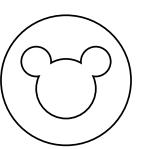
Točit by se mělo začít příští rok, premiéra je prozatím plánovaná na jaro 2017.

Kromě dokumentaristova nového projektu představili jeho producenti Radim Procházka a Mikuláš Novotný během hodinového panelu ukázky ze všech zásadních Vachkových děl – „od cinema vérité po filmové romány“. ■

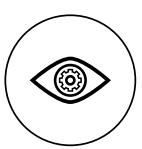
emo program / na zítra for tomorrow

Akční

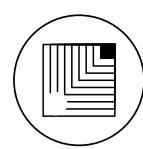
Animace

Dokument

Drama

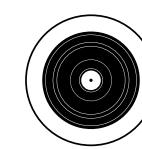
Experiment

Historie

Horor

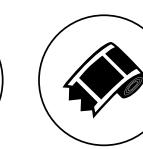
Hudba Music

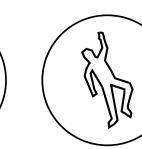
Komedie

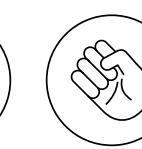
Konflikt

Kraťasy

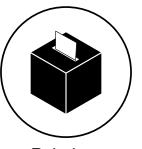
Krimi

Násilí

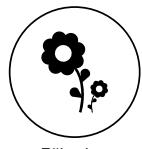
Nightlife

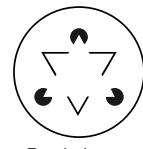
Politika

Pohroma

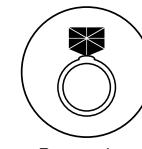
Příroda

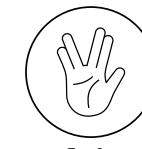
Psychologie

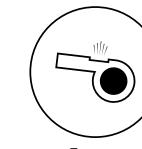
Road movie

Romantika

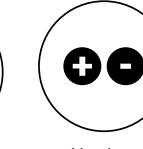
Sci-fi

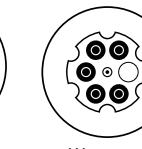
Sport

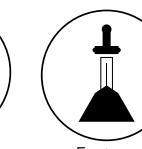
Thriller

Vztahy

Western

Fantasy

Chceme vám, stejně jako Ioni, usnadnit orientaci v programu, proto vám přinášíme žánrové pikto-gramy (vysvětlivky vidíte výše), které pro vás připravili Lukáš Franz a reklamní agentura JANDL Praha.

8:30 e muet / e muet

Kongresový sál 831Režie: Corine Shawi
Libanon, Francie, 2013, 52 min.

Dokumentární portrét tří mladých žen v současném Bejrútu prostřednictvím slov a tvář během pěti let. Extrémně intimní záznam hledání podstaty a formy lásky.

A five-year documentary portrait of three young women in contemporary Beirut conveyed through words and expressions. An extremely intimate record of the search for the form and foundation of love.

9:00 Czerwony pajak / Červený pavouk

Kino Drahomíra 8K1Režie: Marcin Koszałka
Polsko, Česká republika, Slovenská republika, 2015, 90 min.

Hraný debut předního polského dokumentaristy a kameramana se inspiroval skutečnými masovými vraždami z sedmdesátých let.

This feature debut by a leading Polish documentarist and cameraman was inspired by actual mass murders committed in the 1960s. A precisely constructed psychological thriller, the film delves into an intricate story of the fascination with evil that hides in places we would never expect.

9:00 Belye nochi pochtaionala Alekseya Tryapitsyna / Bílé noci poštáka Alexeje Trjapicyna

Velký sál 811Režie: Andrei Konchalovsky
Rusko, 2014, 110 min.

V odlehlcích koutech ruského severu zásobuje pošták Alexej obyvatelé penzi, chlebem i žárovkami. Jednoho dne se ale ocítá bez nezbytného dopravního prostředku i své milé, a tak vyvráta otázkou, není-li načeza svůj život změnit. Vizuálně uhrančivá zpráva o lidských vztazích, neměnosti a osudu.

In a remote corner of northern Russia, postman Aleksey delivers retirement checks, bread, and light bulbs to the inhabitants. But one day he finds himself deprived of his indispensable means of transport – and his beloved – so he puts the question: Isn't it about time I changed my life?

9:30 Ty i ya / Ty a já

Malý sál 821Režie: Larisa Shepitko
SSSR, 1971, 93 min.

Režisérka se opakováně soustředuje na hrdiny, kteří se ocitají v mezní situaci. Zde se jedná o trojici třicátníků, z nichž každý po svém prochází vnitřní krizi. Motiv putování jako cesta za poznáním je tu spojen s postavou lekáře Petry.

Larisa Shepitko frequently focused on heroes who find themselves in pivotal situations.

tions: in this case three characters in their thirties, each of whom is experiencing some kind of crisis. The motif of wandering as a journey towards self-awareness is here associated with the doctor, Pyotr.

At her father's urging, she decides to lighten up on the sadness and thereby enchant the King once more. The director dedicated the lightest and most playful part of the trilogy to his eight-year-old daughter Caroline.

káže zprostředkovat Zemanovo nadšení pro svět triků a animace.

A delightful documentary on the life and work of an exceptional filmmaker that regales us with interesting facts and skilfully mediates Zeman's passion for the world of special effects and animation.

z níž čerpali slavní spisovatelé pohádky. Ve filmu se prolínají příběhy králů a princezen tří království, ale nechybí v ní podmořské obudy, zbytnělé blechy, čarodějnice a obři.

A somewhat different kind of excursion to Vienna's Museum of Natural History that doesn't urge us to view the exhibits with a sense of wonder. Forty-five engaging but essentially common static shots encourage us instead to revise our perception of the film image and the way we look at history.

10:00 Očima fotografky / Očima fotografky

Divadlo Husovka 8H1Režie: Matej Mináč
Česká republika, Slovenská republika, 2015, 81 min.

Slovenská fotografka Zuzana Mináčová je uznávanou profesionálkou, která ovlivnila tvář slovenské i české fotografie. Respekt i obdiv si vydobyly svým uměleckým experimenty, legendární jsou její fotografie domácích i světových filmových hvězd, které zvěčnila coby dlouholetá spolučovnice MFF Karlovy Vary.

A Slovak photographer Zuzana Mináčová is a recognised professional in her field who has influenced the shape of Slovak and Czech photography. She has earned admiration and respect for her artistic experimentation, and her photos of domestic and international film stars immortalised during her many years working with the Karlovy Vary IFF are simply legendary.

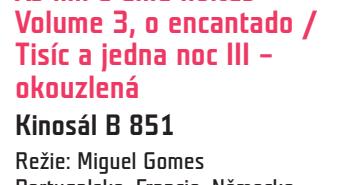
10:00 Shinkiro no fune / Archa přízraku

Kino Čas 8C1Režie: Yasutomo Chikuma
Japonsko, 2015, 99 min.

Skupina mladých grázlů vykorisťuje osamocené seniory, když je izoluje v nedůstojných podmínkách a okrádá je o podstatnou část jejich důchodu. Jeden z kumpánů ale s příchodem nového staršíka začne zpytovat svědomí a vydá se na cestu do svého nitra a své minulosti.

A gang of young hoodlums preys on vulnerable elderly people, isolating them in undignified circumstances and stealing the bulk of their retirement money. But after the arrival of a new mark, one of the thugs begins to question his conscience and sets out to explore his past and discover who he really is.

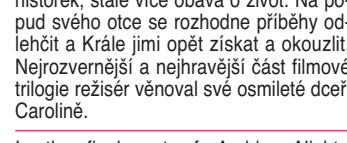
10:00 As mil e uma noites - Volume 3, o encantado / Tisíc a jedna noc III - okouzlená

Kinosál B 851Režie: Miguel Gomes
Portugalsko, Francie, Německo, Švýcarsko, 2015, 125 min.

Massachusettský dřevorubec a chovatel bobu Bob Tarasuk, charismatický dříč a paličák se slabostí pro golf a gangsterový rap, hráje sám sebe v dokumentárně laděném dramatu, které je neokázale intenzivní charakterovou studii jedince obklopeného majestátní a nevypzytelnou přírodou.

Massachusetts logger Bob Tarasuk, a charismatic workhorse and hard-head with a soft spot for golf and gangsta rap, plays himself in this vérité-style drama – an unpretentiously intense character study of an individual surrounded by a landscape both majestic and inscrutable.

10:00 Bob and the Trees / Bob a stromy

Pupp 8P1Režie: Diego Ongaro
USA, 2015, 91 min.

Závěrečném díle *Tisice a jedné noci* se Scheherazáda, uvědomující si titulu svých historiek, stále více obává o život. Na podporu svého otce se rozhodne přiběhy odlehčit a Krále Jimu opět získat a okouzlit. Nejrozvernější a nejhravější část filmové trilogie režisér věnoval své osmileté dceři Caroline.

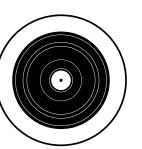
In the final part of *Arabian Nights*, Scheherazade fears that the emotional weight of her stories may be her undoing.

10:30 Filmový dobrodruh Karel Zeman / Filmový dobrodruh Karel Zeman

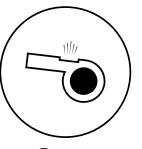
Kongresový sál 832Režie: Tomáš Hodan
Česká republika, Kanada, 2015, 101 min.

Sympatický dokument o životě a tvorbě této mimořádné osobnosti, který přináší mnoho zajímavých faktů a vedle toho do-

na zítra for tomorrow

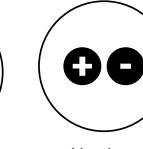
Action

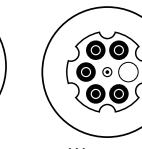
Animation

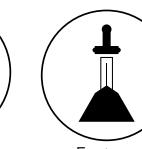
Docu

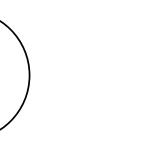
Drama

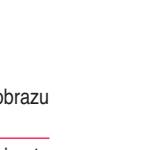
Exp

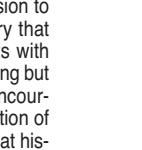
Hist

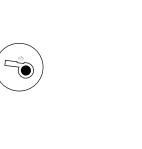
Horror

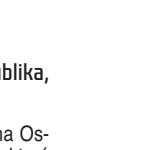
Music

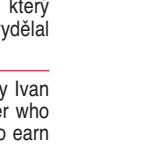
Comedy

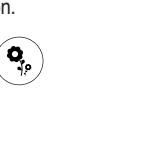
Conflict

Shorts

Crime

Violence

At her father's urging, she decides to light up on the sadness and thereby enchant the King once more. The director dedicated the lightest and most playful part of the trilogy to his eight-year-old daughter Caroline.

A delightful documentary on the life and work of an exceptional filmmaker that regales us with interesting facts and skilfully mediates Zeman's passion for the world of special effects and animation.

z níž čerpali slavní spisovatelé pohádky. Ve filmu se prolínají příběhy králů a princezen tří království, ale nechybí v ní podmořské obudy, zbytnělé blechy, čarodějnice a obři.

A somewhat different kind of excursion to Vienna's Museum of Natural History that doesn't urge us to view the exhibits with a sense of wonder. Forty-five engaging but essentially common static shots encourage us instead to revise our perception of the film image and the way we look at history.

At her father's urging, she decides to light up on the sadness and thereby enchant the King once more. The director dedicated the lightest and most playful part of the trilogy to his eight-year-old daughter Caroline.

A delightful documentary on the life and work of an exceptional filmmaker that regales us with interesting facts and skilfully mediates Zeman's passion for the world of special effects and animation.

z níž čerpali slavní spisovatelé pohádky. Ve filmu se prolínají příběhy králů a princezen tří království, ale nechybí v ní podmořské obudy, zbytnělé blechy, čarodějnice a obři.

A somewhat different kind of excursion to Vienna's Museum of Natural History that doesn't urge us to view the exhibits with a sense of wonder. Forty-five engaging but essentially common

A wild game hunter might be an expert on game, or someone who loves natural beauty, a poet, a collector of exotic trophies, a traveller, or an adventurer. Or he might be none of these things.

13:00

Petting Zoo / Petting Zoo

Kongresový sál 833

Režie: Micah Magee

Německo, USA, Řecko, 2015, 92 min.

Příběh středoškolské Layly, pocházející z chudší vrstvy texaského obyvatelstva, která se sama a nelehce snaží udržet nad vodou, připomene první filmy Kena Loache nejen výraznou sociální notou, ale především jemnost psychologického potřebu a přímo citovým vztahem k mladíkům hrdinců.

The story of high school girl Layla, who was born into a low-income stratum of Texas society and is having difficulty staying afloat, is reminiscent of Ken Loach's early films with its empathetic social tone, the subtlety of its psychological insight, and its forthright emotional empathy towards the young protagonist.

13:00

**The Forbidden Room /
Zakázaná komnata**

Městské divadlo 803

Režie: Guy Maddin, Evan Johnson

Kanada, 2015, 128 min.

Vite, jak se správně kupat? A víte, že když vám začne v ponorce docházet vzduch, pomůže inhalovat kyslík z lívánků? I ve své nejnovější hravé féeri prokazuje Guy Maddin za podpory herců Geraldine Chaplin či Uda Kiera nezdolnost své imaginace a oživuje ducha filmů, které když vznikly, ale už neexistují.

Do you know how to take a bath properly? And did you know that when a submarine

starts running out of air you can get oxygen from pancake bubbles? In his latest phantasmagoric offering, Guy Maddin (aided by Geraldine Chaplin and Udo Kier) demonstrates the indefatigability of his imagination while reinvigorating the spirit of movies that once existed but have been lost forever.

13:00

Sangaïlé / Sangaïlé

Národní dům 8N2

Režie: Alanté Kavaité
Litva, Francie, Nizozemsko,
2015, 88 min.

Křehká a nesebejistá hrdinka nadšeně obdivuje akrobatické létání a právě v tomto prostředí pozná během prázdnin stejně starou divku, s níž zažije intenzivní letní lásku. Režisérce se podařilo natočit imprišionistickou momentku o dospívání, cítovém hledání a nalézání sebe sama.

A fragile and hesitant teenage girl marvels at the stunt airplanes cartwheeling overhead, but they're not the only things to soot and plummet in this sensuous and sensitive teen romance. The director has achieved a heartfelt and impressionistic snapshot of adolescence, roller-coaster emotions, and self-discovery.

13:00

Guldkysten / Zlaté pobřeží

Pupp 8P2

Režie: Daniel Dencik
Dánsko, 2015, 114 min.

Thanks to the efforts of owner Stelios, musicians love his small jazz club in the heart of Athens and the place seems to be prospering. But an early demise threatens this island of quality music, and Stelios has a mere 32 hours to save his beloved night-club – and himself.

Young anti-colonial idealist Wulff leaves for

Danish Guinea to set up a coffee plantation but not everything goes according to plan. This bold contribution to the historical film genre casts light on a dark chapter of European history that partakes in equal measure of lyric poetry and a horrifying nightmare.

13:30

Tetarti 4:45 / Středa 4:45

Lázně III 8L3

Režie: Alexis Alexiou
Řecko, Německo, 2015, 116 min.

A black-and-white flick set in North Bohemia where three ex-prisoners are determined to even with a local pub owner who wrecked their lives some years back. This Eastern comedy by director Pavel Göbl brings Vratislav Brabenec to the big screen, saxophonist of the rock band The Plastic People of the Universe, supported by Jiří Lábus in the role of the former STB agent.

A black-and-white flick set in North Bohemia where three ex-prisoners are determined to even with a local pub owner who wrecked their lives some years back. This Eastern comedy by director Pavel Göbl brings Vratislav Brabenec to the big screen, saxophonist of the rock band The Plastic People of the Universe, supported by Jiří Lábus in the role of the former STB agent.

Malý jazzový klub v srdeci Athén zdánlivě prosperuje a muzikanti ho zbožňují, hlavně díky jeho majiteli Steliovi. Ostrůvek kvalitní hudby ale hrozí brzkým zatopením a Stelios má pouhých 32 hodin na záchranu svého milovaného klubu i vlastní existence...

Thanks to the efforts of owner Stelios, musicians love his small jazz club in the heart of Athens and the place seems to be prospering. But an early demise threatens this island of quality music, and Stelios has a mere 32 hours to save his beloved night-club – and himself.

13:30

**Odborný dohled
nad východem slunce /
Odborný dohled
nad východem slunce**

Richmond 8R2

Režie: Pavel Göbl
Česká republika, 2014, 72 min.

Mladý, v zásadě antikolonialně smýšlející idealista Wulff se vydává do Dánské Guineje, aby zde založil kávovou plantáž. Ne vše ale jde podle jeho plánu. Svérázný příspěvek k žánru historického filmu proměňuje ve snovy trip, ležící na průsečíku lyrické básně a děsivé noční můry.

Young anti-colonial idealist Wulff leaves for

A black-and-white flick set in North Bohemia where three ex-prisoners are determined to even with a local pub owner who wrecked their lives some years back. This Eastern comedy by director Pavel Göbl brings Vratislav Brabenec to the big screen, saxophonist of the rock band The Plastic People of the Universe, supported by Jiří Lábus in the role of the former STB agent.

14:00

Horizontes / Horizonty

Kino Drahomíra 8K3

Režie: Eileen Hofer
Švýcarsko, 2015, 70 min.

Taneční škola v Havaně. Pro náctiletou Amandu, zkušenou Viengsay a proslulou místní legendu Alcií Alonsovou se stal ballet vším. Kontury postav se prolínají, tři portréty se slevají v jeden; jeden ženský osud nalézáme ve třech podobách.

A dance school in Havana. Ballet means everything to adolescent Amanda, experienced Viengsay, and renowned local legend Alicia Alonso. The contours of the characters intermingle as three portraits flow into one: a single female destiny presented in three forms.

14:00

La giovinezza / Mladí

Velký sál 813

Režie: Paolo Sorrentino
Itálie, Francie, Švýcarsko,
Velká Británie, 2015, 118 min.

Načerávání věk postav, fenomenálně ztělesněných Michaeliem Cainelem a Harveyem Keitem, popírá název *Mladí*, už z prvních skvostných záberů filmu je zřejmé, že se tu nebude mluvit jen o stáří. Prestože věk postav, fenomenálně ztělesněných Michaeliem Cainelem a Harveyem Keitem, popírá název *Mladí*, už z prvních skvostných záberů filmu je zřejmé, že se tu nebude mluvit jen o stáří.

Although the age of the characters, outstandingly rendered by Michael Caine and Harvey Keitel, defies its title *Youth*, the

Prestože věk postav, fenomenálně ztělesněných Michaeliem Cainelem a Harveyem Keitem, popírá název *Mladí*, už z prvních skvostných záberů filmu je zřejmé, že se tu nebude mluvit jen o stáří.

Each season of the year ushers in a different mood, the nature of which leading British experimenter Ben Rivers investigates in his latest, highly personal film.

Nipomo / Nipomo

Režie: Marek Partyš
Česká republika, 2015, 5 min.

Dva jsou nezdolně imaginativní česká kapela, *Nipomo* pak název jejich úspěšné desky i skladby, jejichž obrazotvornost a hravostí využil pro svůj první klip Marek Partyš.

Dva is an unrelentingly imaginative Czech

film's first few dazzling shots promise that it won't all be simply about old timers.

15:30

**Twelve Tales Told /
Dvanáct příběhů**

Kino Čas 8C3

Režie: Johann Lurf
Rakousko, 2014, 4 min.

Snový snímek, vytknutý pod vlivem legendárního filmu *Rampa* (1962, Chris Marker), představuje muže, který začal vnímat svět očima zcela cizí ženy.

This dreamlike movie, created under the influence of Chris Marker's legendary film *La jetée* (1962), introduces a man who begins to perceive the world through the eyes of a complete stranger.

**The Old Jewish Cemetery /
Starý židovský hřbitov**

Režie: Sergei Loznitsa
Nizozemsko, Lotyšsko, 2014, 20 min.

Ulicemi křížují tramvaje, na trávníku si hrají děti, po hřbitově ani památky. Neokázalý a co do zachycení nálady zajímavého místa výstížní film přivádí diváka tam, kde se ještě za druhé světové války pohřbívalo, zatímco dnes ho ovládá strnulá náladá bezčasu.

A tram crisscrosses through the streets, kids play on the grass, the cemetery is devoid of markers. This unostentatious film, concisely capturing the mood of an intriguing site, ushers the viewer into a world ruled over by the stark atemporality of a place of burial from before the Second World War.

Back Track / Back Track

Režie: Virgil Widrich
Rakousko, 2015, 7 min.

Pětačtydvacet starých filmů, tři muži, jedna osudová žena a 3D. Na Oscara nominovaný Virgil Widrich vytvořil precizní i hravé noirové mysterium, které je zároveň poctou dobové kinematografii i její rekonstrukcí, která naruší hranice filmové iluze.

Twenty-five old movies, three men under the spell of one woman, and 3-D. Oscar nominee Virgil Widrich has created a precise and playful noir mystery that also serves as a tribute to period cinematography while simultaneously reconstructing it

Pokračování na str. 7

www.rwe.cz

ENERGIE ČESKÉHO FILMU

Navštivte náš stánek u Mlýnské kolonády:
Filmový kvíz, maskérna, 3D efekty a klíčování do děje filmu. Každé odpoledne autogramiáda.
Odchýťte si zmrzlinový vozík RWE a nechejte si naložit porci modré či vanilkové zmrzliny.

Hrdý koproducent skvělých českých snímků

RWE
The energy to lead

10 LET ENERGIE ČESKÉHO FILMU

OČIMA FOTOGRAFKY

KOBRY A UŽOVKY

into a form that distorts the boundaries of the cinematic illusion.

15:30
Lucifer / Lucifer**Kinosál B 853**Režie: Gust Van den Berghe
Belgie, Mexiko, 2014, 108 min.

V zapadlé mexické vsi se zjevuje světlosoň, aby pomáhal lidem. Muže se ale změna dostaví shůry? Gust Van den Berghe se v závěrečném a opět originálním díle triologie obraci k představám o pozemském ráji a využívá pro jejich vystřílení zcela nový formát filmového obrazu.

The Morning Star turns up in a remote Mexican village, intent on helping people. But could this change come from on high? In this final part of his trilogy – another original work – Gust Van den Berghe looks to notions of an earthly paradise, using an entirely new film format to portray it.

15:30
Krylya / Křídla**Malý sál 823**Režie: Larisa Shepitko
SSSR, 1966, 80 min.

Komorní příběh bývalé bojové pilotky Nadeždy Petrušiny, odehrávající se dvacet let po válce, se řadí mezi nejvýznamnější intelektuálně laděné výpovědi, příznačné pro evropskou kinematografiю 60. let.

Set twenty years after the war, this subtle story of former fighter pilot Nadezhda Petrukhina is one of the most eloquent of the intellectually-leaning testimonies typical of 1960s European cinema.

16:00
Filmová lázeň / Filmová lázeň**Divadlo Husovka 8H3**Režie: Miroslav Janeček
Česká republika, 2015, 79 min.

Historie MFF Karlovy Vary od jeho založení v roce 1946 a prvních, nesoutěžních let po jeho 50. ročníku. Kromě množství archivních materiálů včetně slavných vstupů Miroslava Hornička využívá dokument Miroslava Janka rozborů s pamětníky lepších i hřešných časů největší filmové události východní Evropy.

The history of the Karlovy Vary IFF from its founding in 1946 and the first noncompetitive years to its 50th edition. In addition to ample archive materials, including Miroslav Horniček's much talked-about appearances, director Miroslav Janeček makes use of interviews with those who attended (during good times and bad) the largest film event in Eastern Europe.

16:00
The Falling / Ztrácení**Kongresový sál 834**Režie: Carol Morley
Velká Británie, 2014, 102 min.

Tajemství v mysteriózném dramatu Ztrácení je nečekané a tvrzení na něj platí plně. Muzický portrét o dospívání na pozadí roku 1969 a o generačním konfliktu je s formální lehkostí vykreslen ve stylu poetického realismu.

The secret in the mysterious drama The Falling is unexpected and, in this case, Jung's assertion certainly holds true. This music-inspired portrayal of young people growing up in 1969 and the generational conflict of the era are conveyed with formal subtlety in the style of poetic realism.

16:00
West Beyrouth / Západní Bejrút**Městské divadlo 8D5**Režie: Ziad Doueiri
Libanon, Francie, Belgie, Norsko, 1998, 105 min.

Libanonská metropole, duben 1975. Konflikt mezi muslimy a křesťany otevřeně propuká, začíná občanská válka a Bejrút se

stává válečnou zónou. Patnáctiletý sympatický rošták Tarek a jeho kamarádi však skepsi nepropadají.

The Lebanese capital, April 1975. Open conflict between Muslims and Christians breaks out: the Civil War has started and Beirut becomes a war zone. But affable, 15-year-old scamp Tarek and his friends don't succumb to skepticism.

16:00
Hjónabandssæla / Kámoš**Národní dům 8N3**Režie: Jörundur Ragnarsson
Island, 2014, 15 min.

The Morning Star turns up in a remote Mexican village, intent on helping people. But could this change come from on high? In this final part of his trilogy – another original work – Gust Van den Berghe looks to notions of an earthly paradise, using an entirely new film format to portray it.

15:30
Krylya / Křídla**Malý sál 823**Režie: Larisa Shepitko
SSSR, 1966, 80 min.

Komorní příběh bývalé bojové pilotky Nadeždy Petrušiny, odehrávající se dvacet let po válce, se řadí mezi nejvýznamnější intelektuálně laděné výpovědi, příznačné pro evropskou kinematografiю 60. let.

Set twenty years after the war, this subtle story of former fighter pilot Nadezhda Petrukhina is one of the most eloquent of the intellectually-leaning testimonies typical of 1960s European cinema.

16:00
Filmová lázeň / Filmová lázeň**Divadlo Husovka 8H3**Režie: Miroslav Janeček
Česká republika, 2015, 79 min.

Historie MFF Karlovy Vary od jeho založení v roce 1946 a prvních, nesoutěžních let po jeho 50. ročníku. Kromě množství archivních materiálů včetně slavných vstupů Miroslava Hornička využívá dokument Miroslava Janka rozborů s pamětníky lepších i hřešných časů největší filmové události východní Evropy.

The history of the Karlovy Vary IFF from its founding in 1946 and the first noncompetitive years to its 50th edition. In addition to ample archive materials, including Miroslav Horniček's much talked-about appearances, director Miroslav Janeček makes use of interviews with those who attended (during good times and bad) the largest film event in Eastern Europe.

16:00
The Falling / Ztrácení**Kongresový sál 834**Režie: Carol Morley
Velká Británie, 2014, 102 min.

Tajemství v mysteriozném dramatu Ztrácení je nečekané a tvrzení na něj platí plně. Muzický portrét o dospívání na pozadí roku 1969 a o generačním konfliktu je s formální lehkostí vykreslen ve stylu poetického realismu.

The secret in the mysterious drama The Falling is unexpected and, in this case, Jung's assertion certainly holds true. This music-inspired portrayal of young people growing up in 1969 and the generational conflict of the era are conveyed with formal subtlety in the style of poetic realism.

16:00
West Beyrouth / Západní Bejrút**Městské divadlo 8D5**Režie: Ziad Doueiri
Libanon, Francie, Belgie, Norsko, 1998, 105 min.

Libanonská metropole, duben 1975. Konflikt mezi muslimy a křesťany otevřeně propuká, začíná občanská válka a Bejrút se

Kastrats Kuilis / Kanec kastrát
Režie: Raitis Ābele, Lauris Ābele
Lotyšsko, 2014, 23 min.

Valter je osamělý a má tajemství. To tak trochu brání zapadnut do místní komunity. Ale spíš tedy chová prasata a zpívá v kostelním sboru. Co se ale stane, když se pokusí blížit s dívkou Aijou?

Valter is a loner with a secret. It prevents him from fitting in with the community, but at least he sings in the church choir in addition to taking care of pigs. What happens when he attempts to approach a local girl named Aija? This will certainly be no traditional romance.

16:00
Hjónabandssæla / Kámoš**Národní dům 8N3**Režie: Jörundur Ragnarsson
Island, 2014, 15 min.

léká a její trochu excentrické klobouky vyvádají o zálibě v kráse a poezii. Ráda by se naučila psát básně, proto se přihlásí do kurzu poezie. Nebýt události, do níž je zapojena její vnučka, žila by Mi-ja dál svůj mý spokojený život.

Kim Ki-duk presents

No longer young, Mi-ja still likes to dress nicely and her eccentric hats correspond to her fondness for beauty and poetry. Her interest in writing verse leads her to sign up for a poetry course. If not for an unpleasant incident involving her grandson, Mi-ja would continue living her modest satisfied life.

19:00

My Friend Larry Gus / Můj kámoš Larry Gus

Divadlo Husovka 8H4

Režie: Vasilis Katsopoulos
Řecko, 2015, 72 min.

Nekonvenční snímek o přátelství režiséra s živelným řeckým herečkou, předzváným Larry Gus rozhodně není standardním portrétem, ale spíše hravou sondou do duše věčného dítěte, které i na prahu třicítky nejvíce baví blbnotu s kamarády, obnažovat své pozadí a vymýšlet nové hudební postupy.

This unconventional movie, clearly no standard portrait, focuses on the director's friendship with a spontaneous Greek musician nicknamed Larry Gus. The film is conceived as a playful probe into the soul of an eternal child who, even as he approaches 30, is happiest goofing off with friends, uncovering his background, and thinking of new ways to experiment with music.

19:00

El 5 de Talleres / Záložník z Talleres

Kongresový sál 835

Režie: Adrián Biniez
Argentina, Uruguay, 2014, 100 min.
Kariéra Patóna, spokojeně ženatého pě-

taticeletého kapitána lokálního fotbalového mužstva, je u konce. Komediálně laděný snímek o tom, jak těžké je činit důležitá rozhodnutí, ač máte po boku milující rodinu i oddané spoluhráče.

Patón is happily married and the captain of the local football squad, but at the age of thirty-five his career has come to an end. A gently comic story about how difficult it can be to make important decisions, even if you've got a loving family and devoted team-mates by your side

19:00

Inherent Vice / Skrytá vada

Národní dům 8N4

Režie: Paul Thomas Anderson
USA, 2014, 148 min.

Pravidelný účastník bojů o Oscary Paul Thomas Anderson jako první film na světě našel odhadu zfilmovat některý z vrstevnatých románů Thomase Pynchona.

Paul Thomas Anderson, a regular Academy Award contender, is the first filmmaker in the world to have the courage to tackle one of Thomas Pynchon's multilayered novels.

19:00

Seol haeng / Zasněžené stezky

Pupp 8P4

Režie: Kim Hee-jung
Jižní Korea, 2015, 100 min.

Mladý alkoholik přichází strávit léčebný pobyt do křesťanského kláštera vedeného jeptiškami. Do jedné z nich se zamiluje, brzy však zjiší, že se nejdřív o obyčejnou dívku, protože vykazuje rysy světice.

A young alcoholic arrives for treatment at a convent-cum-sanatorium run by nuns. After falling in love with one of them he quickly realizes that the signs of saintliness she evinces betray that she is no ordinary woman.

19:00

Court / Soud

Richmond 8R4

Režie: Chaitanya Tamhane
Indie, 2014, 116 min.

Ambičiozní debut osmadvacetiletého indického režiséra. Dramaticky propacované, vyprávěčsky moderní drama o absurdním soudním procesu ze současné Bombaje převrací naruby pravidla filmu ze soudní síně.

An ambitious effort from a 28-year-old Indian director. With its finely spun drama and modern narrative, the film follows an absurd trial unfolding in contemporary Mumbai, while completely overturning the courtroom film canon in the process.

19:30

Fuglehjerter / Krehká srdeč

Lázně III 8L5

Režie: Halldor Lillmann Tóndel
Norsko, 2015, 25 min.

Pětadvacetiletý Benjamin čelí těsně před svými narozeninami mnoha vnitřním pochybnostem. Na jistotě mu nepřidá ani příjezd mladšího, úspěšnějšího bratra, ani přítelkyně...

Just prior to his birthday, 25-year-old Benjamin faces a plethora of internal doubts. He is unsure of the arrival of his younger, more successful brother, and even his girlfriend...

L'offre / Nabídka

Režie: Moira Pitteloud
Švýcarsko, 2014, 14 min.

Původně zajímavá nabídka práce pro bezpečnostní informační službu postaví mladici a alžírsko-švýcarským kořeny před mnoha otázkami. Jsou to jeho schopnosti, nebo původ, co ho činí pro tuto práci vhodným kandidátem?

Anyone who watches this poetic, romantic and naivist adaptation of Verne's novel Face au drapeau (Facing the Flag) will immediately succumb to its unique magic. They will also quickly understand why this work is still the most successful film in the country's history, winning a series of prestigious international awards

What was originally an interesting offer to work for the intelligence service ends up raising many questions for a young man with Algerian-Swiss roots. Is it his abilities or his origins that make him a suitable candidate for the job?

Furiant / Furiant

Režie: Ondřej Hudeček
Česká republika, 2015, 26 min.

Děství a mládí klasika českého realismu Ladislava Stroupěžnického, vyprávěný ve třech kapitolách tak, jak je (ne)známé z učebnic literatury, to vše okrouhle spezifickým humorem a formální hrovatostí.

The childhood and youth of Ladislav Stroupěžnický, legend of Czech realism, as told in three chapters that we may or may not have come across in our literature textbooks.

20:00

Réalité / Realita

Kino Drahomíra 8K5

Režie: Quentin Dupieux
Francie, 2014, 87 min.

Kameraman Jason sní o tom, že natočí horor. Producer Bob mu slibí podporu za jedné podmíny: Jason má 48 hodin na to, aby našel nejdokonalejší výkřik v dějinách filmu.

Cameraman Jason dreams of making a horror movie. Producer Bob promises to finance the project on one condition: Jason has 48 hours to find the perfect scream.

20:00

Vynález zkázy / Vynález zkázy

Velký sál 816

Režie: Karel Zeman
Československo, 1958, 84 min.

Kdo zhledne tuto poeticko-romanticko-nativistickou verzi stejnojmenného Verneova románu, nutně propadne jejímu neopakovatelnému kouzlu. A rovněž hned pochopí, proč si tento film v českém kontextu dnes drží prvenství co do počtu prestižních světových ocenění.

Anyone who watches this poetic, romantic and naivist adaptation of Verne's novel Face au drapeau (Facing the Flag) will immediately succumb to its unique magic. They will also quickly understand why this work is still the most successful film in the country's history, winning a series of prestigious international awards

21:30

La tierra y la sombra / Země a stín

Kino Čas 8C5

Režie: César Augusto Acevedo
Kolumbie, Chile, Nizozemsko, Francie, Brazílie, 2015, 97 min.

Pomalé, obrazově fascinující drama z ruární Kolumbie o farmáři, který se na stará kolena vraci domů. Země a stín je celovenkovním debutem mladého tvůrce Césara Augusto Acevedo.

A slow-paced, visually powerful drama set in rural Colombia about a farmer who returns home late in life. Land and Shade, young filmmaker César Augusto Acevedo's feature debut.

21:30

Bridgend / Bridgend

Kinosál B 855

Režie: Jeppe Rønde
Dánsko, 2015, 105 min.

Smyrt panen potkává severskou krimi. Žárově provokativně nejednoznačný celovečerní hrany debut Bridgend spojuje na pohybivém půdorysu filmu o doslování mysticismu s nábojem procedurálních televizních sérií.

The Virgin Suicides meets Nordic crime drama. Set within the shifting contours of a film about growing up, the provocatively ambiguous genre of the feature debut Bridgend marries mysticism to the punch of a procedural TV series.

21:30

The Other Side / Druhá strana

Malý sál 825

Režie: Roberto Minervini
Francie, Itálie, 2015, 92 min.

Jeden z nejvýraznějších filmářů současnosti se tentokrát přesunul z Texasu do Louisiane a své „fotografické“ oko zaměřil na lidi žijící na okraji společnosti. Potvrzu-

je mimořádný pozorovací talent a schopnost s respektem a lidskostí divákovi přiblížit svět „raněných duší“, aníž by je soudili.

For his latest film, one of today's most expressive filmmakers moved from Texas to Louisiana where his "photographic" eye focuses on folk living on the fringes of society. Here he confirms his remarkable talent for observation and his ability to present a respectful, nonjudgmental glimpse into an internal world of wounded souls.

22:00

Místa / Místa

Divadlo Husovka 8H5

Režie: Radim Špaček
Česká republika, Slovenská republika, 2014, 99 min.

Milostný příběh o nečekaném citovém vzplanutí podváděné ženy a jejího homoseksuálního kadeřníka. Debut Slobodanka Radun unfolds in contemporary Prague which, thanks to the film's clear artistic vision, appears as a modern and volatile metropolis.

22:00

Black Stone / Černé kamení

Kino Drahomíra 8K6

Režie: Roh Gyeong-tae
Jižní Korea, Francie, 2015, 92 min.

X dezertuje z armády a vydává se hledat svého otce, který opustil civilizaci a odešel žít do džungle. Filmová meditace o návratu k vnitřní cestotě je završením trilogie korejského filmáře, hlašícího se k odkazu Roberta Bressona a Apichatponga Weerasethakula.

X desertez from the army and sets out to find his father, who has left civilisation behind in order to live in the jungle. This film meditation on the return to inner cleanliness is the final part of a trilogy by a Korean filmmaker looking to the legacy of Robert Bresson and Apichatpong Weerasethakul.

22:30

Washingtonia / Washingtonia

Lázně III 8L6

Režie: Konstantina Kotzamani
Řecko, 2014, 24 min.

Pod tajemným pojmem Washingtonia se ukryvá mnoho významů: název palmy, ježíž srdce nikdy nenapadne červený brouk, druhé jméno Athén či tizíz smutek způsobený vedrem.

The mysterious term Washingtonia masks multiple meanings: it's the name of the oily palm tree not devoured by the red beetle, an alternate name for Athens, and the oppressive sadness brought on by the summer heat.

Skunk Dog / Skunk Dog

Režie: James Fitzgerald
Irsko, 2014, 25 min.

Zvyklý na rutinu dnů bez práce, jejichž rytus určuje otevírací dobu místního baru, tak žije devatenáctiletý Flick. Po otci zdědil sklon k alkoholismu a změna se zdá v nedohledu.

Nineteen-year-old Flick lives in harmony with a routine of days without work, whose rhythm is determined by the opening time of the local bar. From his father he inherited an inclination for the bottle, and change hardly seems on the horizon.

23:59

The Witch / Čarodějnice

Malý sál 826

Režie: Robert Eggers
USA, Kanada, 2015, 90 min.

Divoké lesy Nové Anglie sedmnáctého století. Pětičlenná rodina se snaží v drsném prostředí nespoutané přírody vybudovat nový život. Pokradmu ji však začne obklopovat temnota: novorozené zmizí, kozi mléko se proměňuje v krev a nevysvětlitelné přírody začnou sužovat životy jejich členů.

The wild New England woods, the 17th century. A five-member family is trying to build a new

TURECKÝ DEBUTANT KAAN MÜJDECI REŽÍROVAL V DRAMATU SIVAS OBŘÍHO BOJOVÉHO PSA

ZVÍŘATA JSOU JAKO VETŘELCI Z VESMÍRU

Režisér Kaan Müjdeci přijel do Karlových Varů se svým debutem o bojovém psovi, ale v hlavě už mu jede příběh o leguánovi z Tokia.

Patří mu klub v Berlíně a obchod s oblečením, ale jeho vášní je film. **KAAN MÜJDECI** se se svým debutem **SIVAS** loni zúčastnil soutěže na festivalu v Benátkách a rovnou vyhrál dvě ceny. Snímek z drsných planin turecké Anatolie vypráví o malém klukovi Aslanovi, který si chce vydobýt respekt mezi vrstevníky tím, že si ochočí obřího bojového psa Sivase.

Šimon Šafránek

Co pro vás ten titulní bojový pes znamená?

Kangalší pastvečtí psi mají přes sto kilo a vypadají velmi nebezpečně, jsou ale zároveň velmi naivní. Spatřuju v tom několik metafor. Hned ta první je, že síla a moc vás dělá hlučka. Při natáčení mám v rukou ohromnou moc a uvedomuji si, že jsem se vinou toho občas choval hlučkou. Až když o svou moc přijdete, začnete používat mozek – na to pak navazuje, že pán se vedle svého psa může stát bud člověkem, nebo zvířetem. Před touhou volbou stojí v mé případě jedenáctiletý Aslan.

Změnilo se pro vás něco s triumfem na festivalu v Benátkách, kde jste získal Zvláštní cenu poroty?

Úspěch samozřejmě změnil hodně, především registruji obrovský zájem o svůj nový projekt *Iguana Tokyo*. Jinak z režisérského hlediska pro mě festivaly samotné nehrájí příliš velkou roli, protože si nemyslím,

líl, že filmová soutěž jako taková je dobrý nápad. Kinematografie není sport. Bylo by pěkné, kdybychom třeba za dvacet let už žádné soutěže neměli. Podívejte se třeba na Bienále, benátskou přehlídku současného výtvarného umění – tam se taky nesoutěží!

Co vás inspirovalo k tomu, abyste se stal filmařem?

V dětství jsem hodně koukal na dokumenty o lvech. Znáte to – lvi běhají po savaně, loví zvířata a podobně. Miloval jsem je a snil jsem o tom, že bych se jednou mohl s trochou štěstí stát režisérem dokumentů o lvech. Koněkonců ten pes, Sivas, má pro mě lív kvality, a Aslan v překladu známená lev. Na druhou stranu musím přiznat, že dokumenty mě nevabí dělat a realistické filmy už vůbec ne. I když vám *SIVAS* přijde realistický, je to iluze. Kamerou naschvál třeseme, děláme chyby, které evokují autentičnost. Ale ani pes, dítě ani vesnice nejsou realistické.

Zjíste v Berlíně, kde máte i mimofilmové aktivity. Jak si

stojí ve světle vašich filmových úspěchů?

Už léta mám módní butik a provozuji bar Luzia, ovšem nic z toho mě nevysiluje tolik jako natáčení filmu. Jenže mně se tohle vyčerpání líbí! Pozoruju v tom jistý koloběh té moci, o něž jsme mluvili. Na začátku jsem sám, neméně nic, jenom metaforu. Pak se přidávají další prvky, vymýšlím děj, atmosféru, všechno je pro mě nové. Když film dokončím, veškeré složky svým způsobem ovládnou. A to pak přichází ta nejvhodnější chvíle skončit, přestat v nejlepším.

Podívejte se na starého francouzského mistra Jean-Luca Godarda – ten taky pokázdě začná od nuly.

Můžete přiblížit ten svůj nový projekt, *Iguana Tokyo*?

Bude to v mnoha směrech protiklad *SIVASE*. Natačíme v tokijských interiérech, zatímco *SIVAS* se odehrával v exteriéru, a budou tam i animované pasáže. Ale především tam bude vystupovat živý leguán, bojovníci za práva zvířat mě zabijí. Podle mě zvířata vypadají jako větřelci z vesmíru. Podívejte se na leguáni oko – to je přece tak divné, nemyslím!

SIVAS
9. 7. 19.00
Divadlo Husovka

A NA POČÁTKU BYL SCÉNÁŘ

Herecké výkony, kamera, hudba, scény. Jakmile skončí film, většina z nás se vráti k jednotlivostem. Jenže žádná z nich by tu nebyla, kdyby na počátku nestál scénář. Kolik scénářů u nás vlastně vzniká a kolik se jich nakonec natočí? Své o tom v Filmovej centru největšího tuzemského koproducenta, České televize. Každý rok jím projdou desítky námětů na filmy divácké, artové, studentské, animované i dokumentární.

„Na nedostatek si naštěstí nemůžeme stěžovat, spíše naopak,“ říká vedoucí Filmoveho centra ČT Helena Uldrichová.

„Texty nám posílají nejrůznější autoři, většinou profesionální producenti a scenáristé, ale třeba i ještě neznámí regionální tvůrci. Za tři roky existence centra jsme podrobili důkladné analýze skoro pět stovek námětů, každý pátý byl nakonec přijat a realizován. Když jsem si tahle čísla dala dohromady, byla jsem sama mile překvapena,“ dodává s úsměvem Uldrichová.

Každá filmová látka, která se do ČT dostane, prochází několika sítě hodnocení. „Nejprve přicházejí posudky reprezentovaných lidí z oboru: režiséřů, dramaturgů, teoretičků filmu. Po nich nastupuje dramaturgická rada, která zajímavé látky prostuduje ještě podrobněji, a tým Filmoveho centra. U nejlepších projektů o realizaci nakonec rozhoduje ještě programová rada ČT,“ popisuje

Karlovy Vary ve Filmovej lázni, dokumentu České televize o historii festivalu.

O „MAME“ ZUZANĚ MINÁČOVÉ

Zuzana Mináčová (83) naučila fotografii mluvit. V polohraném dokumentu *Očima fotografky*, který na počest své „mamy“ natočil slovenský filmař **MATEJ MINÁČ**, se toho dozvítě o pohnutém životě vitální festivalové a umělecké fotografky vše. A navíc zjistíte, že má značně osobitý smysl pro humoristickou zkratku a nadsázkou.

Kateřina Farná

Když se začala okádat čtrnáctiletá dívka ve škole nudit, rozhodla se, že je třeba začít „žít“. Chtěla být buď zubní laborantkou, anebo fotografkou. Nakonec zvítězila fotografie, aby nemusela tak brzo vstávat.

Místo nudy fotografie

Ke světlomilnému umění se profesně dostala poměrně nevině. Chitela se totiž osobně setkat se slovenským hercem a režisérem Pařelem Bielikem; filmový Ján Janošik (režie Martin Frič, 1935) byl podobnou hvězdou jako později třeba Vinnetou. Bielik si ji – jak sama v dokumentu přiznává – vzal pod ochranná křídla; radil jí, aby nepodlehla mužům a hlavně komunistům.

Podlehla mladíkovi jménem Ján Mináč. Jejich seznámení bychom z dnešního pohledu mohli označit za romantické jen stěží. Psala se padesátá léta, byla doba povinného nadšení a montérkové módy, kdy mládež musela vyrážet na brigády: „Měla jsem okopat nějaké rádky na poli, ale všimla jsem si, že už to za mě někdo udělal. Ten někdo se jmenoval Ján Mináč a v té době to bylo nejkrásnější vyznání lásky.“ A tak se z talentovaného scenáristu vdala. Jenže štěstěna při nich nestála dlouho. V roce 1965 její muž tragicky zemřel a Zuzana Mináčová zůstala sama s malými syny a dobře věděla, že si s platem fotolaborantky nevysta-

Foto: Jan Hanáček

Festivalová stálice, fotografka Zuzana Mináčová, se svým synem Matejem

šího, než ji v roce 1995 přizval k festivalu Jiří Bartoška.

Před objektivem jí od té doby defilovaly největší hollywoodské hvězdy: Gregory Peck, Whoopi Goldberg, Morgan Freeman, Robert De Niro, Scarlett Johansson, Robert Redford, Sharon Stone, Danny DeVito, Ioni Mel Gibson a letos Richard Gere.

Záchrana v blázinci

„Mojí první skutečnou festivalovou fotografií byl Tony Curtis v roce 1968, když přijel do Karlových Varů k slavnému filmu *Někdo to rád horke*. Měla jsem tehdy hrozně vybavení, neopomeně zmínit zásadní setkání s krajanem. Mluvila s ním marodarsky, protože slavný americký herec pocházel z Košic.

Následovala srpnová okupace, výdejník běženecký tábor, v sedmdesátých letech blázinec (nechala se tam dobrovolně zavřít, aby nemusela spolupracovat s StB). A zažila ještě mnoho dal-

šího, než ji v roce 1995 přizval k festivalu Jiří Bartoška.

Ke konci celovečerního dokumentu, v němž se střídají záznamy ze života a ukázky filmů s hrannými sekvenčemi a jejím osobním vyprávěním, říká Zuzana Mináčová se slzami v očích, že je opravdu šťastná. „Ale klid jsem nenašla,“ dodá vzápětí. Náříž tím na slovenskou neonacistickou vlnu i hrůznou osobní tragedii během nacistických čistek, která je hrannými sekvenčemi ve filmu pravidelně připomínána.

Více už neprogradíme. Běžte zítra na projekci od 10.00 v Divadle Husovka. ■

SION SONO: PROČ PRASÁTKO BABE?

Provokativní japonský režisér **SION SONO** si do festivalového panelu Šest blízkých setkání překvapivě vybral rodinnou komedii *Babe - galantní prasátko* od Chrise Noonana o trampatách jednoho malého seletě.

Šimon Šafránek

Čím vás proboha právě *Babe zaujalo?*

Zalíbila se mi hustota obsazení zvířat v jedné scéně – jsou tam velice pečlivě shromážděné nejrůznější druhy psů i koček. Je to vlastně podobné, jako když se vám líbí záplava charakterů v *Šíleném Maxovi*. Jenomže mně se prostě nelíbí lidi, ale zvířátka.

Vy sám nějaké zvířátko chováte?

Selátko Babe dojímá od roku 1995 diváky po celém světě.

Ano, od loňska mám jedno zatoulané koňátko.

Proč jste kdysi vůbec na *Babe* vyrazil?

Mám opravdu rád zvířata, přijdou mi roztomilá. Když jsem v pracovním presu, rád si chodím odpocínt do zoologické zahrady. Pusťte si to taky.

dy. V Japonsku v nich totiž jsou mazlící koutky, kde se můžete poňuchat třeba s křečkem a podobně. Dobrá terapie, ne? Takže už podle námitu jsem si říkal, že *Babe* bude roztomilý film, a proto jsem se na to zašel mrknout. Pusťte si to taky. ■

vedoucí Filmového centra ČT, již se na letošní oficiální program festivalu podařilo přivezt rekordních osmnáct koprodukčních filmů České televize z celkem pětatřiceti, které loni podpořila.

Filmové centrum ČT však není jen pasivním příjemcem nových námětů; samo některé látky aktivně hledá a vyvíjí. Například najde materiál, který je natočený, ale s nímž si autoři tak trochu nevěděly rady, a pomůže jim ho dotáhnout. Takto vznikl třeba veleúspěšný dokumentární snímek *Šmejdí*.

Nyní se pod křídly Filmového centra rodí historická road movie *Křížáček* nebo dobrodružný přeběh o hledání vltavínů *Zloději zelených koní*. Oba filmy se začnou natáčet ještě letos. [pr]

FESTIVALOVÁ LÁSKA: ZPÁTKY NA MÍSTĚ ČINU! SE SNUBÁKEM A NA VOZÍČKU

PAVEL + ALICE = ❤

Loni před premiérou českého dramatu *Fair Play* to byly pro Pavla Suchého téměř infarktové chvíly. Před tisícchlavým publikem ve Velkém sále požádal svou životní lásku Alici o ruku. Letos se oba snoubenci vrátili takříkajíc na místo činu, aby pár dní před plánovanou svatbou oslavili své filmove a hlavně festivalové fanouškovství. I když takhle si asi výlet do Varů nepředstavovali.

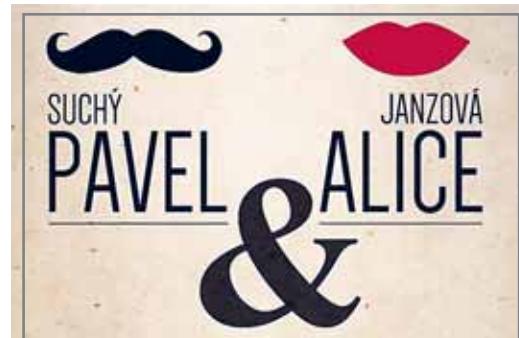
Kateřina Farná

„Zabrzdi si mě,“ říká svému milému třicetiletá Alice Janzová. A nenechte se mylit – neprosí ho, aby ji krotil v náruživé konverzaci. Křehká dlouhonožka blondýnka přede mnou sedí na invalidním vozíčku, za zády francouzské berle a na pravé noze sádrov až ke kolenu. Měla nehodu a místo toho, aby si užívala poletování mezi kinosály a předsavetní zábavu, musí trpělivě čekat, až jí Pavel pomůže dostat se do cíle.

Nevěsta na vozíčku

„Ani se mě radší neptejte, co jsem dělala. Prostě neumím chodit,“ lakomky odpovídá na moji otázku, jak se jí to proboha přihodilo. „Před pár dny mi praskla hlezenní kost, už podruhé. Přesně před třemi měsíci se mi stalo to samé, když jsem špatně došlápla na staveniště.“

Bez Pavla by se jí těžko překonávaly nástrahy. „Nikdy předtím jsem si neuvědomil, kolik je tu schodů,“ povzdechne si Pavel v hotelu Thermal.

Svatební oznamení Alice a Pavla, kteří se loni na festivalu zasnoubili.

S Alicí se sice na karlovarském festivalu neseznámili, ale jezdí sem pravidelně a rádi – letos dozrál už popáté. Ani jednou je nenapadlo vynechat, protože, jak shodně tvrdí, zažijete-li jednou karlovarskou filmovou lázeň, nechcete jinak. Oba jsou velcí fanoušci kinematografie; ve volném čase pomáhají kamarádům s natáčením videoklipů pro začínající kapely. Alice je ekonomickou manažerkou evropských projektů, Pavel pracoval pro brněnskou Mendelovu univerzitu. „Dělal jsem garanta klíčové aktivity číslo tři, což nikomu nic neřekne, ale je to zpracování audio- a videozáznámů přednášek tak, aby mohly být učebním materiálem,“ překládá Pavel úřednické ptydepe.

Zásnuby v přímém přenosu

Minulý rok, kdy se kolem nich strhl mediální zájem, Alice tvrdila, že o Pavlově plánu požádat ji veřejně o roku nevěděla. Řada lidí jí to ovšem nevěřila, protože podle nich byla ten den až moc vyfiknutá. Stojí si však za svým i dnes: „Tušila jsem, že se něco chystá, jen jsem si nebyla jistá kdy přesně. Opravdu jsem nevěděla, že to bude taková šlechtost.“

Její skoromanžel se naoko zlobí na popichovače, kteří si myslí, že do osudového ANO byla jeho lásku dotlačena. „Že prý před tolika lidmi nemohla říct NE,“ směje se a Alice k tomu hbitě podotkne, že její souhlas byl přece samozřejmý. „V té době už jsme měli kupený dům, tak by bylo divné, kdybych si ho nechěla vzít za muže,“ nenechá ani špetičku nimravých pochybností.

I když by si to možná oba přáli, svatba se nebude konat na lázeňské kolonádě, ale 29. srpna u České Třebové. „Chtěli jsme, aby všechni naši kamarádi mohli náš den slavit s námi, i proto děláme svatbu u nás,“ shodují se.

Foto: Petr Horák

Alice si nenechala ujít padesátý ročník festivalu ani se zlomenou nohou.

„Protože Richard Gere!“

Alice s Pavlem mají docela neobvyklý způsob výběru festivalových snímků. „Nejprve vyškráme ty, které nechceme vidět,“ vysvětluje Pavel. „Z toho zbytku nám vypadne seznam filmů, na které se vyplatí koupit lístek. Tuhle vylučovací metodu nás naučil jeden kamarád – ten když si

přečte, že je to například niterná jednozáběrová sonda do duše nebo že jde o čistě imaginativní klipovitost, automaticky film škrťá,“ přibližuje přísný selektivní postup.

A který z filmů zvolili jednomyslně? Třeba americký biják *Franny*. Proč? Alicina odpověď příje bleskurychle: „Protože Richard Gere!“ ■

**Karlovarský kraj – jeden den nestačí...
Karlovy Vary Region – one day is not enough...**

Živý kraj

Doporučujeme navštívit Karlovarský kraj, protože nabízí:
We recommend to visit Karlovy Vary Region offering:

- kvalitní léčení, wellness a relax, přírodní léčivé zdroje / quality treatment, wellness and relaxation, natural healing sources
(Karlovy Vary, Mariánské Lázně, Františkovy Lázně, Jáchymov, Lázně Kynžvart)
- jedinečnou lázeňskou architekturu, lázeňské parky, přírodu / beautiful spa architecture and parks, breathtaking countryside
(lázeňská centra, přírodní rezervace SOOS, Božídarské rašeliniště, Kládková, Slavkovský les, Krušné hory / spa centers, national nature reserve SOOS, peat-bog of Boží Dar, Kládková, Slavkov forest, Ore mountains)
- hrady, zámky, rozhledny, zříceniny / castles, chateaux, view-towers, ruins
(Chebský hrad, Loket, Seberg, Vildštejn, Bečov, Kynžvart, Chyše, Mostov, Valeč, Diana, Andělská hora, Hauenštejn, Hartenstein, Hartenberg...)
- historická města, cirkevní památky, lidovou architekturu / historic cities, religious monuments, folk architecture
(Cheb, K.Vary, Kynšperk, Sokolov, klášter Teplá, Ohlív sv. Máří, Nový Drahov, Doubrava...)
- bohatý společenský a kulturní život / numerous social and cultural life
(divadla, galerie, muzea, kolonády, kina, amfiteátry, casina, kluby, bary... / theaters, galleries, museums, colonnades, cinemas, amphitheaters, casinos, clubs, bars...)
- sportování a volnočasové aktivity / sports and outdoor activities
(turistika, agroturistika, cyklistika, vodáctví, golf, tenis, nordic walking, lyžování, rybolov, jezdectví... / hiking, rural tourism, biking, boating, golf, tennis, Nordic walking, skiing, fishing, horsemanship...)
- horská centra / mountain centers
(Boží Dar, Pernink, Bublavá, Abertamy, Klínovec...)
- pořádání kongresů, sportovních a kulturních akcí / congresses, sports and cultural events
(Thermal, multifunkční aréna Karlovy Vary, GH PUPP, Lázně III., Společenský dům FL, Casino M.Lázně / hotel Thermal, multi-purpose hall KVArena, Grandhotel Pupp, Spa III, Assembly House and Casino Františkovy Lázně)
- dopravní dostupnost / transport availability
(letiště, bus, vlak, Egronet / airport, buses, trains, Egronet)

www.zivykraj.cz

www.kvpoint.cz

www.livingland.eu

LOBKOWICZ
FESTIVALOVÉ PREMIÉRY

Zveme vás do hlavního stanu Lobkowicz před hotelem Thermal na následující program:

9|7 18:00 NÁVRAT ALE
Představení a ochutnávka piva Lobkowicz Premium ALE.
Poté budete mít možnost naučit se správnému čepování piva.
01:00–02:00
Užijte si Lobkowicz happy hour a 1 + 1 pivo zdarma.

NÁVRAT ALE
Jedno pivo všechno vše...

Žáděte fantasy, ale skutečně vyrábíme všechny kvalitní pivo s akcentem českého chmelu a citrusů, zejména grepu. V hlavních rolech: květnice California Ale a vod Curaçao.

FESTIVALOVÉ PREMIÉRY

NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ČESKOSLOVENSKÝ FILM VŮBEC BYL KOYSI PRODÁN DO 79 ZEMÍ SVĚTA. TEĎ HO KONEČNĚ UVIDÍME V PATŘIČNÉ KVALITĚ

NAROZENINOVÝ DÁREK PRO VYNÁLEZ ZKÁZY

„Lituj, pokus se zatím nezdářil.“ Tato slova profesora Rocha z legendárního snímku *Vynález zkázy* rozhodně neplatí pro restaurovanou verzi, jíž se slavný snímek **KARLA ZEMANA** po 57 letech dočkal. Digitalizovanou podobu cudné slečny Jany, megalomanského padoucha Artigase či pokrovkového inženýra Harta uvidíte ve světové premiéře už zítra od 20.00.

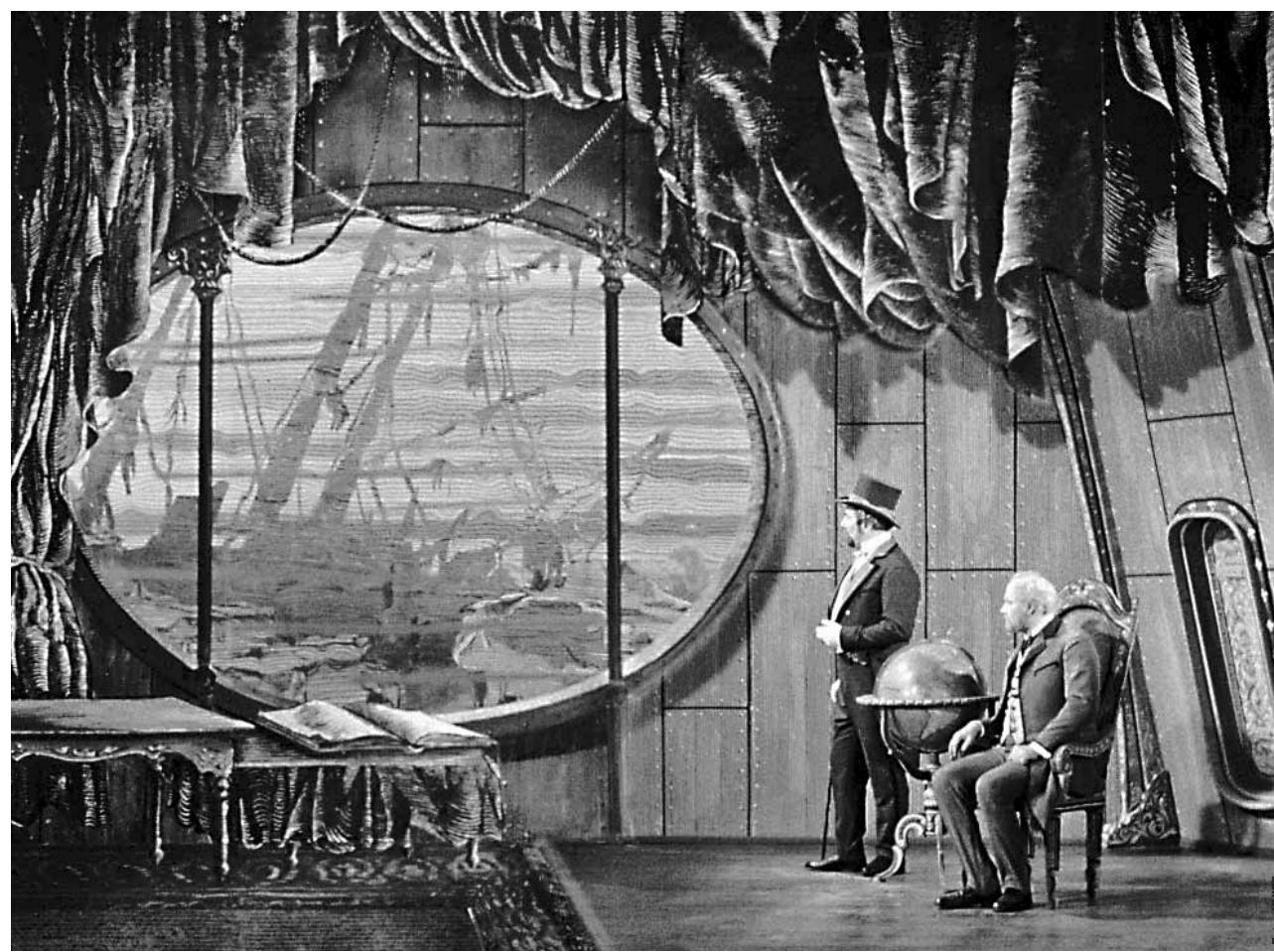
Adéla Kabelková

Souběžně s karlovarskou premiérou se snímek promítá v newyorském Museum of the Moving Image a během Světové výstavy EXPO 2015 v Turíně, v tentýž čas jej vysílá také Česká televize. Poté film čeká putování napříč českými kiny v rámci Projektu 100.

Název *Vynález zkázy* se odvolává k neobyčejně silné výbušnině profesora Rocha. Ten se stal obětí únosu zlotřílho Artigase, jenž chce jeho vynález zneužít k ovládnutí světa. Osud lidstva nyní leží v rukou mladého Šimona Harta, který během své záchranné mise potkává i osudovou lásku...

Promyšleně naivizující animaci, která se inspirovala rytinami prvních Verneových knih od Édouarda Rioua a Léona Benetta, navrací lesk projektu Čistíme svět fantazie. Ten vznikl pod záštitou Nadace české bijáky, Muzea Karla Zemana a ČT. *Vynález zkázy* dostal své „vycíštění“ tak trochu k narozeninám. Po premiéře 9. června 1958 na EXPO 58 obdržel Velkou cenu a ve stejném roce byl uveden v letním kině v Karlových Varech.

Právě zde jej zhledala i Ludmila, tehdy dvanáctiletá dcera Karla Zemana. Úspěš-

Digitalizace *Vynálezu zkázy* má ještě rozšířit jeho světový věhlas.

ná spisovatelka, ilustrátorka a autorka animovaných filmů zavzpomínala pro Festivalový deník: „Přestože jsem během natáčení *Vynálezu zkázy* často chodila za tátou do studia, nebyla jsem tím vůbec ovlivněná, když jsem pak film viděla v kině.“ Podívaná ji uchvátila stejně jako okolní diváky. Ačkoli pak tátův snímek

viděla ještě mnohokrát, nejvíce na ni zavázala právě karlovarská premiéra v roce 1958, kde byla přítomna celá její rodina.

Co stálo za fenomenálními úspěchy *Vynálezu zkázy*, jenž získal mimo jiné Cenu francouzských filmových kritiků a Křišťálovou cenu Francouzské filmo-

vé akademie? Dle Ludmily Zemanové vytvoření věrné atmosféry původních ilustrací Verneových knih a nadčasové vyznění snímku: „Spojení všech národů a zemí světa proti hrozbe atomové války je skvělá myšlenka, která je aktuální nejen v době studené války, ale i nyní.“

Vizuální spektáklu doprovází dobová hudba od skladatele Zdeňka Lišky a nostalgicky tajuplnou atmosféru vyvolává také Zemanův scénář, na němž se při tvorbě dialogů podílel i básník František Hrubík. *Vynález zkázy* tak doslova oblétl celý svět a stal se nejprodávanějším československým filmem natočeným po druhé světové válce. Byl koupen do 79 zemí a jen v New Yorku jej v jednu dobu současně promítalo 96 kin.

„Otec do konce života dostával nádherné dopisy od lidí z nejrůznějších zemí. Mnozí tvrdili, že tak úžasný snímek nikdy neviděli, a dalším prý změnil život.“ vzpomíná Zemanova dcera. Její slova dokládá řada retrospektiv Zemanových filmů, které proběhly v Kanadě, USA i vzdáleném Japonsku. „Rada diváků v zahraničí nechápala, že dílo tak unikátního autora není známější a dostupnější. To se snad díky digitalizaci změní,“ doufá Ludmila Zemanová. Dalšími snímkami jejího otce, jež se dočkají obnově verze, budou *Baron Prášil* a *Cesta do pravěku*. Projekt je spolufinancován veřejnou sbírkou, do níž se může zapojit široká veřejnost.

Otzázkou zůstává, zda se v současné době může mezi mladými tvůrci objevit podobná osobnost jako Karel Zeman. „Věřím, že i dnes existuje mnoho mladých talentovaných filmářů,“ říká jeho dcera. „Ale jak mi táta říkával, když jsem ho obdivovala: K úspěchu nestačí mít talent – devadesát procent úspěchu je tvrdá práce, kterou nevydrží každý. A taky člověk musí mít trochu toho štěstí.“ ■

VYNÁLEZ ZKÁZY
10. 7. 20.00 Velký sál

Relaxujte s hvězdným 4G LTE na Vodafone pláži

www.vodafone.cz/vary

Vodafone
Power to you

- ★ Občerstvení v Café del Vodafone
- ★ Půjčovna 4G LTE tabletů a telefonů
- ★ Zábava a soutěže o super ceny
- ★ Dětský koutek s hlídáním

FREE ZONE

Včerejší noční průtrž mračen pročistila vzduch. A hned se lépe dýchá.

Pergola neslouží jen bufetu. Za dešť posloužila i bufetáku. Pardon, baťúžkářům.

Vaše iphonové momentky: Osudové setkání. Mallory se synem Kryštofem a maminkou objímá prezident festivalu Jiří Bartoška po projekci dokumentu Helleny Třeštíkové.

Zleva režisér Michaël R. Roskam, herec Udo Kier, režisér soutěžního filmu Domácí pče Slávek Horák a režisér a scenárista George A. Romero při včerejším setkání

Včera na Mýnské kolonádě dokázali tanečníci souboru VerTeDance, že tančit mohou i ti, kteří mají pohyb velmi omezený. Představení Simulante Bande vychází ze spolupráce dvou zdravých a dvou fyzičky handicapovaných umělců.

Tyto kamzíky do naší soutěže přinesl do redakce Deníku Jaroslav Brábec, autorem je jeho dcera Tereza. Ten z obalu od lázeňské oplatky je boží! Soutěž „Vyrobte si svého kamzíka“ pokračuje dál!

Onešními hosty festivalu budou herec Jamie Dornan a režisér Sean Ellis, kteří zde představí nový koprodukční velkofilm *Anthropoid*. Dorazí také herec Harvey Keitel, který účinkuje ve filmu *Mladí promítaném* v sekci Horizonty.

Jamie Dornan

Harvey Keitel

České filmy dnes přijíždějí zastupovat herec Peter Kurth (*Schmitke*). Snímek *Prach* soutěžící v sekci Na východ od Západu přiváží režisér Vít Zapletal. Soutěže Fóra nezávislých se přijíždí zúčastnit režiséři filmu *Stíny ve skrytu* Měsice Jun Robles Lana.

Evangelia Kranioti

S dokumentárním snímkem *Exotika, erotika atd.* dnes dorazí režisérka Evangelia Kranioti. Svůj film *Rackové* uváděný v sekci Jiný pohled přiváží režisérka Ella Manžejevová.

KVIFF KMENY

KMEN ZULU

Teď určitě tápete: myslí tím ti potrhlí reportéři z Festivalového deníku onen bojovný africký kmen **Zulu**, jehož příslušníci hovoří podivným bantuským jazykem? Ale co vás nemá: Zulu jsou ti, co si zuli boty. Na projekci vedle vás.

Kateřina Kadlecová

Bosé nohy v parku jsou cool, ale všichni víme, že bosé nohy v kině dokážou už tak těžkou atmosféru menších kinosálů řádně zahustit. Kdo vlastně patří do kmene Zulu? Zouvají se krasavice se střevíčky a dokonalou pedikúrou i navinulí batůžkáři s ušlechtilou plísni na povrchu. My jsme si našli dva vymylené batůžkáře – a zouvali se taky. „Asi tak deset procent diváků,“ odhaduje inženýr Maroš (na snímku) počet Zuluů v každém sále. No, my všichni, co jsme občas nuceni sledovat film s nenápadně upcaným nosem, víme, že jich je víc – a možná takzvaně kultivovanější diváci by k Zuluům rádi konvertovali, jenže sandály se suchým zipem při sundávání moc praskají

a rozvazování tkaniček potmě vmezíce mezi dvěma sedadly bývá komplikované...

„A cítíte ty nohy?“ ptám se na základě vlastní zkušenosti Marošovy dívky, zouvačky Kláry. „Maximálně ty svoje, ale to tam nedávejte,“ smíje se dvaadvacetiletá medička z Plzně. „Než se člověk zuje, musí si být jistý, že ty jeho nohy cítíte nejsou,“ dodává Klára, která se na festival jezdí zouvat už šestým rokem. „No a proč se vlastně zouváte?“ ptám se. „Lebo je v sáloch teplo a v botách eště těplejšie,“ vraví celkom logicky Maroš a Klára doplňuje jeho obhajobu: „Anebo proto, že prší a máme v botách mokro.“ Ano – kdo chce psa bít, hůl si vždycky najde a důvod pro obnažení plosky též.

Nikoho z těch, kdo někdy na

projekci seděli vedle páchnoucího bosonoha, žádné rozumné argumenty z webů nohynaboso.cz nebo bosaturistika.cz nepřesvědčí, že je bosota (nebo bosáctví? bosost? bosoba?) zdravá. Na druhou stranu, kdo z vás se nikdy nevyzul, hod olomouckým syrečkem... Podívejme se ještě, na kterých projekcích se Maroš s Klárou naposledy zulí: „Nejvíce se nám líbil hiphopový muzikál Siona Sona Tokijský klan, norské drama o iluzionistovi Mizejici kouzelník Dirk Ohm a nízkorozpočtový francouzský Vincent.“ Boty si hodlájí sundat (pozor, na celých 133 minut!) při *Proradných*, hustárně o odporném korejském krutovládci, prostě filmu jak noha. „Asijské filmy vyhledávám a moc mě mrzí, že nestihne vidět Kim Ki-dukovo drama Stop,“ říká bosorka s tím, že za větší zlozvyk festivalového diváka než zouvání rozhodně povahuje šustění, huk a taky bitvy Lístkařů s Bezlistky o sedadla pět minut před startem projekce. ■

Maroš a Klára z kmene Zulu dokazují, že zouvání bot na projekcích postihuje i jinak zdravě vypadající jedince.